

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

มิติลวงจากการเข้าไม้

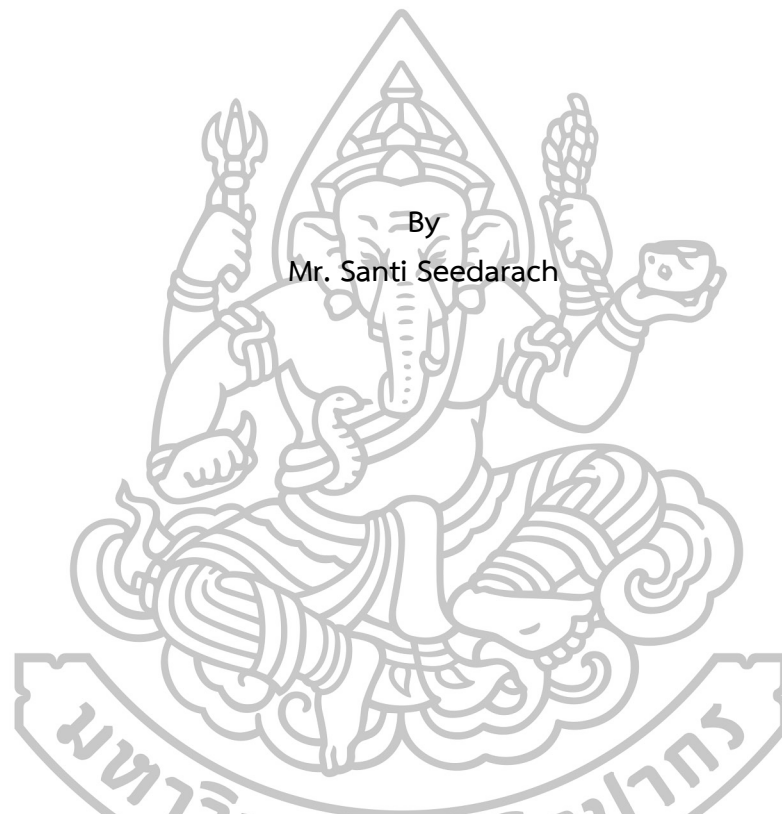
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ILLUSIONAL DIMENSION FROM WOOD DOVETAIL JOINT

By
Mr. Santi Seedarach

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree
Master of Fine Arts Program in Visual Arts
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2016
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “มิติลวงจากการเข้าไม้”
เสนอโดย นายสันติ สีตาราช เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชา
ทัศนศิลป์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ธารทัศน์วงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. อาจารย์ชูศักดิ์ ศรีขวัญ
2. อาจารย์ปัญญา วิจินธนสาร

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณปรีชา เกาทอง)

...../...../.....

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ปริญญา ตันติสุข)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วีรัญญา ดวงรัตน์)

...../...../.....

..... กรรมการ

(อาจารย์ชูศักดิ์ ศรีขวัญ)

...../...../.....

..... กรรมการ

(อาจารย์ปัญญา วิจินธนสาร)

...../...../.....

57004208: สาขาวิชาทัศนศิลป์

คำสำคัญ: มิติลวง / การเข้าไม้

สันติ สีตาราช: มิติลวงจากการเข้าไม้. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: อ.ชูศักดิ์ ศรีขวัญ
และ อ.ปัญญา วิจินธนสาร. 63 หน้า.

ผลงานวิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อ “มิติลวงจากการเข้าไม้” เป็นการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ ที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากภูมิปัญญาและรูปแบบ เทคนิคกระบวนการงานช่างไม้ของไทย ได้แก่ การเข้าไม้แบบทางเหยี่ยว การเข้าลิ้ม การเข้าเตี้ย การประกบ การต่อ และการอุดไม้เป็นสาระสำคัญต่อการสร้างสรรค์ โดยอาศัยรูปทรงโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมพื้นบ้าน ในการประกอบสร้างรูปทรงใหม่ผ่านรูปแบบมิติลวงทางจิตรกรรม เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงอัตลักษณ์และสุนทรียภาพทางศิลปะผ่านเนื้อหาของวัสดุ

สาขาวิชาทัศนศิลป์

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 1.

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2559

2.

57004208: MAJOR: VISUAL ARTS

KEY WORD: ILLUSIONAL DIMENSION / WOOD DOVETAIL JOINT

SANTI SEEDARACH: ILLUSIONAL DIMENSION FROM WOOD DOVETAIL JOINT.

THESIS ADVISORS: CHUSAK SRIKWAN AND PANYA VIJINTHANASARN. 63 pp.

The Thesis works title is “Illusional Dimension Form Wood Dovetail Joint” was created of visual art which is an inspiration of folk wisdom and Thai’s technical woodwork processes such as wood dovetail joint, wedge wood Joint, tenon wood Joint, wood assembly, a connection of wood and fill a wood hole technique. It is an essence to creative ways by using local architecture shapes. In the making of new shapes, It is through unreal dimension styles by painting. In order to reflect an identity and aesthetics of art be used to the content of wood materials.

Program of Visual Arts

Graduate School, Silpakorn University

Student's signature

Academic Year 2016

Thesis Advisors' signature 1. 2.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้ากราบน้อมรำลึกถึงพระคุณของบิดามารดาผู้ให้ข้าพเจ้าได้สัมผัสเกิดมาตุโลก ญาติ พี่ น้อง ลุง ป้า น้า อา ปู่ ย่า ตา ยาย ครอบครัวใหญ่ที่ให้ความรัก ความเมตตา ความอบอุ่น ทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ คอยอบรมสั่งสอนให้ข้าพเจ้าอยู่ในแนวทางปฏิบัติตนที่ดีตลอดมา และให้กำลังใจในชีวิตตลอดระยะเวลาการทำงานศิลปะ

ข้าพเจ้าขอน้อมรำลึกถึงพระคุณท่านศาสตราจารย์เกียรติคุณชลุด นิมเสมอ ผู้เป็นแรงบันดาลใจ และขับเคลื่อนจิตวิญญาณให้ข้าพเจ้ากล้าลงมือทำงานศิลปะ

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ชูศักดิ์ ศรีขวัญ และอาจารย์ปัญญา วิจินธนสาร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทั้งสองท่านที่คอยชี้แนะ ตักเตือน สั่งสอนในเรื่องกระบวนการคิดและการทำงาน รวมถึงคณาจารย์ประจำภาควิชาศิลปะไทยทุกท่านที่ให้ประสบการณ์ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ชี้แนะ ชัดเกล้าด้วยความเมตตาอย่างยิ่ง ทำให้การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ดำเนินมาจนประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่มุ่งหมายเอาไว้ ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

ข้าพเจ้าขอน้อมรำลึกถึงพระคุณบรมครูเชิงช่างไม้ ที่ได้สร้างมรดกความรู้ทางปัญญาเชิงช่างไม้เอาไว้ให้ข้าพเจ้าได้สืบค้น ศึกษา และสืบสานต่อ รวมทั้งวัตถุดิบ วัสดุ อุปกรณ์ต่างๆบนโลกใบนี้ที่เอื้อให้ข้าพเจ้าได้หยิบจับมาทำเป็นผลงานศิลปะที่สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์

ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ชาวศิลปะ ที่คอยช่วยเหลือเกื้อกูลทั้งร่างกาย แรงใจด้วยดีเสมอมา ขอขอบคุณศิลปะที่พาให้ข้าพเจ้าได้ค้นพบตัวเอง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญภาพ	ณ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	2
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
สมมติฐานของการศึกษา.....	3
ขอบเขตการศึกษา	3
ขั้นตอนการศึกษา	4
วิธีการศึกษา	5
แหล่งข้อมูล	5
อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์	5
2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงาน	6
ที่มาของแนวความคิดและแรงบันดาลใจ.....	6
การศึกษาเทคนิคและกระบวนการสร้างที่ส่งเสริมการสร้างสรรค์ผลงาน.....	6
อิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากรูปแบบของสถาปัตยกรรม	12
อิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากผลงานศิลปกรรม	16
3 การกำหนดรูปแบบและวิธีการสร้างสรรค์	18
ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์	18
4 การสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานวิทยานิพนธ์	29
การสร้างสรรค์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1.....	29
การสร้างสรรค์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2.....	37
การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	37
การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2	41
การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	44
การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4.....	47
การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5	50

บทที่	หน้า
5 บทสรุป	49
รายการอ้างอิง.....	51
ภาคผนวก.....	57
ประวัติผู้วิจัย.....	60

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ภาพแสดงลักษณะของการเข้าไม้ได้ถุนบ้าน(ภาคอีสาน).....	8
2	ภาพแสดงลักษณะของการเข้าไม้ได้ถุนบ้าน(ภาคอีสาน).....	8
3	ภาพแสดงลักษณะของการเข้าไม้ได้ถุนบ้าน(ภาคอีสาน).....	9
4	ภาพแสดงลักษณะของพื้นที่ต่างระดับ.....	9
5	ภาพแสดงลักษณะของการเข้าไม้บริเวณมุมเสา.....	10
6	ภาพแสดงลักษณะของการบากไม้และการเข้าเดือยไม้(หลักเฟีย ใช้ในการค้ำฝ้าย).....	10
7	ภาพแสดงลักษณะของการบากไม้และการเข้าเดือยไม้(หลักเฟีย ใช้ในการค้ำฝ้าย).....	11
8	ภาพแสดงลักษณะของการเข้าไม้(เครื่องวิดน้ำ).....	11
9	ภาพแสดงลักษณะของบ้านอีสาน.....	13
10	ภาพแสดงลักษณะของบ้านอีสาน(ตูปต่อเล่า).....	13
11	ภาพแสดงลักษณะของการเข้าไม้.....	14
12	ภาพแสดงลักษณะของฝาผนังด้านนอก.....	14
13	ภาพแสดงลักษณะของฝาผนังด้านนอก.....	15
14	ภาพแสดงลักษณะของฝาผนังด้านใน.....	15
15	ภาพผลงานของ Ron van der Ende ศิลปินที่ได้รับแรงบันดาลใจด้านรูปแบบ.....	16
16	ภาพผลงานของ Ron van der Ende ศิลปินที่ได้รับแรงบันดาลใจด้านรูปแบบ.....	17
17	การสร้างภาพร่างด้วยปากกานกระดาศ.....	19
18	การสร้างภาพร่างด้วยปากกานกระดาศ.....	19
19	ภาพแสดงลักษณะการร่างภาพลงบนแผ่นไม้อัด.....	21
20	ภาพแสดงลักษณะของรูปแบบผลงานที่ตัดเสร็จเรียบร้อยแล้ว.....	21
21	ภาพแสดงลักษณะการขึ้นรูปผลงานลงบนแผ่นไม้อัด.....	22
22	ภาพแสดงลักษณะการยิงปืนลมลงบนแผ่นไม้กับไม้อัด.....	22
23	ภาพแสดงลักษณะรายละเอียดผลงาน.....	23
24	ภาพแสดงลักษณะการไปชี้เลื่อยผสมกาวลาเท็กซ์เพื่อเก็บรายละเอียด.....	23
25	ภาพแสดงลักษณะการขัดเก็บรายละเอียดด้วยเครื่องขัดกระดาษทราย.....	24
26	ภาพแสดงลักษณะการเก็บรายละเอียดขอบผลงานด้วยวานิชดำ.....	24
27	ภาพแสดงลักษณะการขัดเก็บลูกปืนลมด้านหลังผลงานด้วยเครื่องขัดกระดาษทราย.....	25
28	ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์.....	25

ภาพที่		หน้า
59	ภาพแสดงรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5.....	53
60	ภาพแสดงรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5.....	53

บทที่ 1

บทนำ

ด้วยพื้นเพของข้าพเจ้าเกิดและเติบโตในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือภาคอีสานของประเทศไทยซึ่งเป็นดินแดนพื้นที่ราบสูง แห่งแล้งสลับการมีภูมิอากาศแบบร้อนชื้นสลับแห้ง คนอีสานส่วนใหญ่มีอาชีพทำเกษตรกรรม เช่น การทำนา ทำไร่ ทำสวนเป็นอาชีพหลักและมีอาชีพเสริมเมื่อมีเวลาว่างเพื่อหารายได้มาจุนเจือครอบครัว ด้วยลักษณะภูมิประเทศของภาคอีสานแล้วระบบนิเวศอุดมสมบูรณ์ไปด้วยป่าไม้หลากหลายชนิดที่สามารถนำมาแปรรูปสร้างที่อยู่อาศัยได้ เช่น ไม้แดง ไม้เต็ง ไม้มะค่า ไม้ประดู่ ไม้ชิงชัน ไม้พะยุง ฯลฯ ล้วนแล้วเป็นไม้เนื้อแข็งทั้งสิ้น อาชีพช่างไม้เป็นอีกอาชีพที่ชาวบ้านให้ความสนใจโดยเฉพาะผู้ชายในกลุ่มผู้นำครอบครัว ข้าพเจ้ามีความคุ้นเคยเพราะเห็นบิดาทำงานเป็นช่างไม้ เคยหยิบจับ สัมผัสผ่านการช่วยทำงานช่างมาตั้งแต่สมัยเด็ก ผ่านความรู้สึก สุขทุกข์ของการดำรงชีวิตจนมาถึงปัจจุบัน จึงเกิดแรงบันดาลใจในการนำลักษณะประเภทงานช่างไม้มาสร้างสรรค์ผ่านผลงานทางศิลปะในรูปแบบของจิตรกรรมผสม ด้วยเทคนิคการต่อประกอบไม้ผ่านรูปทรงโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมพื้นบ้าน ซึ่งเป็นรูปทรงจากที่มาของตัวเทคนิคในการต่อประกอบสร้าง เป็นตัวรองรับวิธีการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อแสดงความสำคัญของเทคนิควิธีการสร้างสรรค์ เช่น การเข้าไม้แบบหางเหยี่ยว การเข้าลิ้ม การเข้าเตี๋ย การประกบไม้ การต่อไม้ และการอุด ต่อประกอบรวมกันขึ้นเป็นหลักสำคัญในการนำเสนอ โดยผลที่ได้จากการสร้างสรรค์จะเกิดจิ้งหะรูปทรง พื้นผิว ค่าน้ำหนัก มิติลวงตาและความรู้สึกแปลกใหม่ในด้านการมองเห็น

ด้วยลักษณะรูปแบบของตัวเทคนิควิธีการในการทำงานของช่างไม้นั้นมีหลากหลายวิธีการที่ขึ้นอยู่กับการนำไปพัฒนาต่อยอดโดยช่างแต่ละยุคสมัย แต่ผู้สร้างสรรค์ได้หยิบยืมเอาเพียงลักษณะวิธีการบางอย่างเท่านั้นมาพัฒนาและต่อยอดในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะโดยสามารถแยกย่อยลักษณะวิธีการเชิงช่างไม้ออกมาได้ดังนี้

แบบหางเหยี่ยว คือ การตัดไม้ที่มีลักษณะคล้ายหางของนกเหยี่ยวหรือหางปลาเพื่อใช้ตอกอัดยึดเข้าไปในไม้อีกชิ้นที่บากร่องให้พอดีกับตัวหางเหยี่ยวเพื่อยึดให้เป็นชิ้นเดียวกันในกรณีของไม้ที่แตกออกจากกัน

การเข้าลิ้ม คือ การตัดแผ่นไม้บางที่มีลักษณะของหัวและท้ายไม่เท่ากัน คือ หัวจะหนาและท้ายจะบาง เพื่อนำมาตอกอัดเข้าไปในช่องว่างที่ต้องการให้เกิดความแน่นโดยตอกผ่านด้านที่หนา เช่น การเข้าด้ามกับหัวค้อน เป็นต้น

การเข้าเตี้ย คือ การนำไม้ท่อนกลมหรือสี่เหลี่ยมที่มีลักษณะเป็นแท่งขนาดเล็กต่อกัดเข้าไปในช่องวงกลมแทนการใช้ตะปู เช่น การเข้ามุงวงกบประตูหน้าต่างหรือฝาปะกนของเรือนไทยภาคกลาง เป็นต้น

การประกบไม้ คือ การนำไม้สองแผ่นหรือท่อนที่มีหน้าไม้เท่ากันมาผ่าหรือบากออกฝั่งละครึ่งให้เท่ากันแล้วนำมาวางต่อกัน เช่น การต่อไม้ที่มีขนาดที่สั้นเกินไปให้ยาวขึ้น เป็นต้น

การต่อไม้ คือ ลักษณะของการทำให้ไม้ยาวขึ้นด้วยการประกบต่อกันแล้วใช้ตะปูหรือเดือยตอกยึดอัด เช่น การต่อเสาและคาน เป็นต้น

การอุด คือ การทำให้ช่องว่างถูกปิดหรืออัดแน่นขึ้นด้วยลักษณะของการใช้ของเหลวและเหนียวอุดเข้าไปเมื่อโดนอากาศจะแห้งจึงทำให้เกิดความแข็งแรงคงทน เช่น การทาอุดทองเรือรั้วด้วยชัน การทาอุดเล้าข้าวทางภาคอีสานด้วยขี้ควายผสมดินเหนียว การอุดตำมิดด้วยครั่ง การทาชันบนครุฑก้นน้ำ เป็นต้น

จากลักษณะทางกายภาพของสถาปัตยกรรมพื้นบ้านล้วนแล้วมีตัวแปรทางด้านสภาพแวดล้อม ประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อและเศรษฐกิจเป็นตัวกำหนดรูปแบบ ผู้คนสร้างที่อยู่อาศัยโดยการสังเกต ศึกษาจากสภาพแวดล้อม ศึกษาทรัพยากรรอบๆตัวนำความรู้ภูมิปัญญาที่มีเข้าไปจัดการกับธรรมชาติเหล่านั้น เพื่อความอยู่รอดอย่างถ้อยถ้อยอาศัยผ่านระบบเครือญาติในแบบชนบท ทุกพื้นที่ในตัวบ้านมีสัญญาและหน้าที่ทั้งหมดเพื่อใช้ทำกิจกรรมต่างๆร่วมกันสำหรับคนในครอบครัวและญาติพี่น้อง มีความผูกพันกับชีวิตตั้งแต่เกิดจนตาย ทำให้เห็นถึงความสำคัญระหว่างมนุษย์และที่อยู่อาศัยได้อย่างชัดเจน

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ด้วยคุณสมบัติที่คงทน และลักษณะเฉพาะในขั้นตอนของการสร้างที่อยู่อาศัย หรืออาคารสถาปัตยกรรมในสมัยอดีตจากเทคนิควิธีการของการเข้าไม้หรือประกอบไม้ในลักษณะรูปแบบต่างๆ เช่น การเข้าไม้แบบหางเหยี่ยว การเข้าลิ้ม การเข้าเตี้ย การประกบไม้ การต่อไม้ และการอุดหรืออีกหลากหลายกรรมวิธีที่สามารถพบเห็นได้ในลักษณะของสถาปัตยกรรมพื้นบ้าน เช่น การต่อเสาและคาน การประกบไม้ การเข้าลิ้มประตูหน้าต่าง ฯลฯ เหล่านี้รวมถึงตามอุปกรณ์เครื่องมือทำมาหากินในลักษณะรูปแบบที่แตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ เหล่านี้ล้วนเป็นเสมือนมรดกทางวัฒนธรรมไทยที่สะท้อนถึงความคิด ความศรัทธา ความงาม ความจริงและความสามารถของชาวบ้านที่ถูกขนานนามว่า “ช่าง” ด้วยคติความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ประเพณีปฏิบัติ วัฒนธรรม สภาพแวดล้อม ปัจจัยในการดำรงชีวิตสิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วส่งอิทธิพลต่อรูปแบบลักษณะในการสร้างงานช่างทั้งสิ้น

จากเทคนิควิธีการเหล่านั้นข้าพเจ้าได้แลเห็นถึงคุณค่าสาระสำคัญของตัวเทคนิควิธีการเข้าไม้ซึ่งเป็นมรดกความรู้ทางภูมิปัญญาที่ควรค่าแก่การรักษาไว้จึงให้ความสำคัญและสนใจที่จะมุ่งเน้นให้เป็นประเด็นหลักตามลักษณะ รูปแบบ กรรมวิธีการสร้าง แล้วศึกษาทำตามรูปแบบเดิมที่มีมาก่อนแล้ว

ในอดีตให้เป็นเอกลักษณ์เฉพาะในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ การหยิบยืมมาปรับประยุกต์สร้างสรรค์ผ่านวิธีการประกอบไม้ในลักษณะเก่าโดยยึดหลักการเดิมที่เคยทำมาและการคิดขึ้นมาใหม่ โดยเลือกใช้ไม้เก่าที่ถูกทิ้งร้างไร้ประโยชน์นำกลับมาใช้ใหม่เพื่อสะท้อนนัยยะให้เห็นถึงความสำคัญของสิ่งเก่า เฉากเช่นภูมิปัญญาด้านงานช่างไม้แสดงให้เห็นถึงคุณค่า คุณลักษณะ สุนทรียภาพที่เกิดขึ้นจากการผสมผสาน ต่อ ประกอบ ยึด เกาะเกี่ยวรวมตัวกันของตัวเทคนิค เกิดระยະมิติที่ลวงตา สร้างสุนทรียะในมุมมองใหม่ โครงสร้างโดยรวมของผลงานได้หยิบยืมเอาลักษณะรูปทรงโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมพื้นบ้านในลักษณะแสงเงาที่สร้างมิติสะท้อนผ่านตัวบ้าน มุมบ้าน จังหวะระหว่างเสาและคาน ด้านนอก ด้านใน ใต้ถุน เพราะมีลักษณะที่ชัดเจนในเรื่องของวิธีการเข้าไม้มาเป็นตัวรองรับเทคนิควิธีการนั้น โดยทำการคิด วิเคราะห์ ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมทั้งภาคสนามและทฤษฎี เพื่อสังเคราะห์หามุมมองแบบใหม่ในลักษณะต่างๆที่สามารถจะตอบสนองตามความรู้สึกและวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ได้ โดยเฉพาะ

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบของจิตรกรรมผสมด้วยเทคนิควิธีการเข้าไม้ สร้างให้เกิดจังหวะ พื้นผิว รูปร่าง รูปทรง ระบาย ค่าน้ำหนักอ่อนแก่ของสีเกิดมิติ ระยະ และการลวงตาแสดงให้เห็นถึงคุณค่า เนื้อหา สาระ สุนทรียภาพและผลสัมฤทธิ์ในของตัวเทคนิค
2. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิควิธีการเข้าไม้ผสมผสานกับการยึดหลักความถูกต้องในรูปทรงโครงสร้างเดิมทางสถาปัตยกรรมพื้นบ้านไว้เพื่อเป็นการอนุรักษ์มรดกความรู้ทางภูมิปัญญาเชิงช่างไม้ให้คงอยู่
3. เพื่อศึกษาขั้นตอนและวิธีการจากภูมิปัญญาเชิงช่างไม้ในอดีตผ่านเทคนิควิธีการเข้าไม้ เช่น การเข้าไม้แบบหางเหยี่ยว การเข้าลิ้ม การเข้าเตี้ย การประกบไม้ การต่อไม้ และการอุดเป็นสำคัญ
4. เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในด้านความสัมพันธ์กันระหว่างเทคนิควิธีการเข้าไม้ และลักษณะของรูปทรงโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมพื้นบ้านที่นำมารองรับตัวเทคนิคดังกล่าว

สมมติฐานของการศึกษา

ข้าพเจ้ามุ่งประเด็นสำคัญไปถึงเทคนิควิธีการเข้าไม้ เช่น การเข้าไม้แบบหางเหยี่ยว การเข้าลิ้ม การเข้าเตี้ย การประกบไม้ การต่อไม้ การอุด เป็นสำคัญ เพื่อนำมาศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์ มุ่งหาวิธีการเข้าไม้ในลักษณะใหม่ออกมาผ่านมิติลวงในผลงานทางศิลปะ โดยมุ่งเน้นไปที่ตัวเทคนิค การต่อประกอบไม้ด้วยลักษณะดังกล่าวยึดรวมกันสร้างเป็นรูปทรงหลัก เกิดระยະนาบ ระยະ มิติลวงตา จากค่าน้ำหนักอ่อนแก่ของตัววัสดุไม้จริงและการย้อมด้วยสีที่เป็นวัสดุเคมีภัณฑ์ พื้นผิว เพื่อสร้างคุณค่า ความงาม สร้างจิตสำนึกร่วมกันในการร่วมอนุรักษ์มรดกความรู้ทางภูมิปัญญาและเห็นถึงคุณค่าสาระสำคัญผ่านเทคนิคการสร้างสรรค์ถึงผู้ชมได้ตามจุดมุ่งหมาย

ขอบเขตการศึกษา

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “มิติลวงจากการเข้าไม้” ข้าพเจ้าได้กำหนดขอบเขตของการสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. ขอบเขตทางด้านเนื้อหา นำเสนอเนื้อหาที่เกิดจากการต่อประกอบกันขึ้นเป็นเนื้อหาด้วยเทคนิควิธีการโดยใช้วัสดุจริง คือ ไม้ สร้างค่าน้ำหนักให้เกิดมิติที่ลวงตาผ่านรูปทรงของสถาปัตยกรรมพื้นบ้านที่สัมพันธ์กัน เพื่อต้องการแสดงให้เห็นถึงคุณค่า ความสำคัญของเทคนิควิธีการเชิงช่างไม้และสถาปัตยกรรมพื้นบ้านประกอบสร้างรูปทรงเพื่อใช้เป็นสื่อและสารในตัวผลงาน
2. ขอบเขตทางด้านรูปแบบ เพื่อสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมเทคนิคผสมในรูปแบบสองมิติ
3. ขอบเขตทางด้านเทคนิค นำเสนอผ่านกระบวนการสร้างสรรค์เทคนิควิธีการต่อประกอบไม้ ด้วยวิธีการเข้าไม้แบบทางเหี่ยว การเข้าลิ้ม การเข้าเดือย การประกอบไม้ การต่อไม้ และการอุด เป็นสำคัญสามารถสร้างค่าน้ำหนักได้ด้วยเนื้อแท้จากตัววัสดุไม้จริง เกิดมิติ ระยะ ความลึกตื้นที่ต่างกันขึ้นจากการทำย้อมด้วยเคมีภัณฑ์ (วานิชดำผสมเจือจางกับน้ำมันสน)

ขั้นตอนการศึกษา

วิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “มิติลวงจากการเข้าไม้” ได้แบ่งขั้นตอนการศึกษาโดยพอสังเขป ดังนี้

1. ลงพื้นที่จริงเพื่อศึกษาหาข้อมูล วัสดุ เทคนิควิธีการและลักษณะของสถาปัตยกรรมที่จะสามารถเชื่อมโยงและตอบสนองต่อแรงบันดาลใจ แนวความคิดและวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ได้
2. ศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมจากหนังสือ ตำราวิชาการ และสื่ออินเทอร์เน็ต
3. กำหนดขอบเขตในการสร้างสรรค์ นำข้อมูลมาวิเคราะห์และสังเคราะห์หารูปแบบใหม่ออกมาผ่านวิธีการทำภาพร่างลายเส้น(sketch)
4. เมื่อได้ภาพร่างที่ลงตัวและสมบูรณ์แล้วจึงจัดเตรียมวัสดุและอุปกรณ์เพื่อเตรียมสร้างสรรค์ผลงานจริง
5. ทำการบันทึกภาพถ่ายในระหว่างขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อใช้เตรียมจัดทำเอกสารประกอบการสร้างสรรค์
6. ในระหว่างการสร้างสรรค์ผลงานวิเคราะห์หาความเป็นไปได้ไปพร้อมกันเพื่อใช้แก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่จะเกิดขึ้นในระหว่างการสร้างสรรค์และเมื่อสร้างสรรค์ผลงานเสร็จสมบูรณ์แล้วในแต่ละชิ้นนำมาวิเคราะห์ถึงผลดี ผลเสียที่เกิดขึ้น หาลักษณะ รูปแบบ โครงสร้างทางองค์ประกอบใหม่ๆให้ลงตัวมากยิ่งขึ้นเพื่อนำไปปรับแก้ไขในตัวผลงานขึ้นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

วิธีการศึกษา

1. ลงพื้นที่หาข้อมูลจากสถานที่จริง ณ พิพิธภัณฑสถานบ้านอีสาน อำเภอนาคูน จังหวัดมหาสารคาม และพิพิธภัณฑสถานบ้านอีสาน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
2. ศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมจากหนังสือ ตำราวิชาการ สื่ออินเทอร์เน็ต
3. นำเอาข้อมูลที่ได้จากภาพถ่ายมาวิเคราะห์หาค่าประกอบใหม่ผ่านรูปแบบของการทำภาพร่าง (sketch)
4. สร้างสรรค์ผลงานจริงจากภาพร่าง (sketch) ที่สมบูรณ์แล้ว
5. เมื่อได้ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์แล้วนำมาสู่การสนทนาวินิจฉัยกับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อวิเคราะห์ปรับเปลี่ยนค้นหาลักษณะมุมมององค์ประกอบแบบใหม่เพื่อหาความเป็นไปได้ในการลงมือสร้างสรรค์ผลงานชิ้นต่อไปให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

แหล่งข้อมูล

1. สอบถามจากผู้รู้และมีประสบการณ์ตรงทางด้านงานไม้และลงศึกษาพื้นที่จริง ณ พิพิธภัณฑสถานบ้านอีสาน อำเภอนาคูน จังหวัดมหาสารคาม และพิพิธภัณฑสถานบ้านอีสาน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อศึกษาลักษณะรูปแบบของสถาปัตยกรรมพื้นบ้านรวมถึงศึกษาความคล้ายคลึงของลักษณะรูปแบบเครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้านต่างๆที่ถูกสร้างขึ้นด้วยเทคนิควิธีการเข้าไม้แบบโบราณ
2. ศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมจากหนังสือ ตำราวิชาการ สื่ออินเทอร์เน็ต
3. ทดลองสร้างสรรค์จริงจากเทคนิควิธีการประกอบไม้ในรูปแบบ 3 มิติ เพื่อศึกษาและทดสอบลักษณะของการต่อ ประกอบ ยึด อัด บาก ตอกให้แข็งแรงคงทนในตัวเทคนิควิธีการ แล้วนำกลับไปวิเคราะห์หาความเป็นไปได้ในการนำมาปรับประยุกต์สร้างสรรค์ในลักษณะของผลงาน 2 มิติต่อไป

อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

อุปกรณ์ที่ใช้ในการค้นคว้าและสร้างสรรค์ผลงานที่สำคัญ มีดังนี้

1. อุปกรณ์ที่ใช้ในการบันทึกข้อมูล ได้แก่ กล้องถ่ายรูป สมุดบันทึก ดินสอ ปากกา
2. วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน ได้แก่ ไม้แผ่นฝาบ้านเก่า ไม้อัด 3 มม. ไม้โครง เลื่อยวงเดือน เครื่องขัดกระดาษทราย เลื่อยฉลุ (จิ๊กซอ) สว่าน เลื่อยมือ ค้อนไม้ ค้อนตอกตะปู ตะปู บั้มลม ปืนลมเดี่ยว / คู่ ลูกปืนลมเดี่ยว / คู่ สิว เหล็กบุงตะใบแบบหยาบ คีมตัดลวด เหล็กฉาก ตลับเมตร ดินสอ กระดาษทราย เซนไดร์กันปลวก/มอด แปรงทาสี กาวลาเท็กซ์ ซีลี้อย วานิชดำ น้ำมันสน เกรียงโป้วสี แวนตากันฝุ่น ผ้าปิดจมูก รองเท้าเซฟตี้

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงาน

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “มิติลวงจากการเข้าไม้” ข้าพเจ้าได้ทำการศึกษา ค้นคว้าหาข้อมูลก่อนการลงมือสร้างสรรค์ผลงานจริงโดยอาศัยการสอบถามจากผู้รู้เกี่ยวกับเรื่องของ งานช่างไม้ การลงพื้นที่จริงเพื่อไปดู ไปสัมผัสให้เห็นเนื้อแท้ของลักษณะรูปแบบ รูปทรง สี วัสดุ พื้นผิว ของการเวลาและเทคนิควิธีการผ่านสถาปัตยกรรมและเครื่องมือเครื่องใช้ที่ถูกสร้างขึ้นด้วยการเข้าไม้ ผนวกเข้ากับความรู้สึกและจินตนาการ โดยข้าพเจ้าเองมีความคุ้นเคยชินกับที่อยู่อาศัยในลักษณะนี้ และการได้ช่วยบิดาในการทำงานไม้มาตั้งแต่เด็กจนถึงปัจจุบันจึงนำเอาความรู้สึกของช่วงเวลา ดังกล่าวที่มีทั้งความทุกข์ ความสุข สัมผัสถึงบรรยากาศ ความร้อน เสียง กลิ่น บทสนทนาของช่วง ระหว่างการทำงานเหล่านั้นถ่ายทอดอารมณ์ออกมาผ่านผลงานศิลปะด้วยวัสดุประเภท ไม้ ต่อ ประกอบแต่ละชิ้นที่มีความแข็ง หนา บาง เรียบ หยาบ ขรุขระ กลิ่น สีที่แตกต่างกันออกไป เปรียบเสมือนชีวิตของมนุษย์ และศึกษาเพิ่มเติมจากตำราวิชาการ สื่ออินเทอร์เน็ตทั้งของไทยและ ต่างประเทศเพื่อศึกษาลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละพื้นถิ่นนำมาเปรียบเทียบสร้างสรรค์ขึ้นมา ใหม่ผ่านผลงานศิลปะในลักษณะเฉพาะต่อไป

ที่มาของแนวความคิดและแรงบันดาลใจ

ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจากรูปแบบ ลักษณะ กลวิธีในการแก้ไขปัญหาของช่างไม้ในสมัย อดีที่อาศัยความรู้ความสามารถเฉพาะตัวจากการลงมือปฏิบัติจนรู้จริงสามารถคิดค้นรูปแบบ เฉพาะตัวหรือเฉพาะกลุ่มเกิดการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่นหรือลักษณะฟอสอนลูกตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ได้อย่างสมบูรณ์แบบ ข้าพเจ้าจึงนำเอาวิธีคิดเหล่านั้นมาพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้เดิมผ่านผลงาน ศิลปะด้วยเทคนิคที่คล้ายกันคือการต่อประกอบไม้แต่ในหลากหลายลักษณะรวมกัน เช่น การเข้าไม้ แบบทางเหี่ยว การเข้าลิ้ม การเข้าเตี้ย การประกบไม้ การต่อไม้ และการอด เป็นต้น เพื่อเน้นย้ำ ความสำคัญของเทคนิควิธีการดังกล่าวนี้เป็นหลักสำคัญของการนำเสนอผลงาน เสมือนเป็นการร่วม อนุรักษ์ สืบสานมรดกความรู้ทางภูมิปัญญาเหล่านี้ให้ยังคงอยู่สืบไป

การศึกษาเทคนิคและกระบวนการสร้างที่ส่งเสริมการสร้างสรรค์ผลงาน

ลักษณะสภาพสังคมปัจจุบันที่เรียกว่ายุคสมัยใหม่ ระบบอุตสาหกรรม เทคโนโลยีก้าวล้ำข้าม จินตนาการเกินกว่าจะคาดเดาได้ ระบบการดำเนินชีวิตเปลี่ยนไปตามลำดับ สะดวก รวดเร็วขึ้น ระบบ การแข่งขันสูงขึ้น ต้องใช้ชีวิตแข่งกับเวลาเพื่อความอยู่รอดในสังคมการหันหลังให้กับเทคโนโลยีถือว่า

ล้าหลังสำหรับยุคปัจจุบัน ข้าพเจ้าคิดว่าแตกต่างจากสังคมในอดีตที่สมถะ เรียบง่าย ถ้อยทีถ้อยอาศัย เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อยู่กับธรรมชาติ ศึกษา เข้าใจ ฟังหาฟังฟังซึ่งกันและกัน การสร้างเครื่องมือ ใช้ขึ้นเองจากวัสดุที่อยู่รอบตัวถือเป็นความสามารถพิเศษในการทำงานโดยเฉพาะงานที่ต้องใช้แรงและความอดทนสูงเฉกเช่น งานไม้ แต่สิ่งประดิษฐ์เหล่านี้ก็กลับไปใช้งานได้อย่างคุ้มค่าถูกต้องเหมาะสมกับลักษณะของงานนั้นๆ การทำเครื่องมือขึ้นมาใช้แล้วค่อยๆ แก้ไขปรับเปลี่ยน เพิ่มเติม ลดทอน เอาเท่าที่จำเป็นเน้นความเรียบง่ายอย่างชาญฉลาด ด้วยวิคิดและปฏิบัติดังกล่าวนี้เองจึงเป็นที่มาของการสร้างลักษณะเฉพาะตัวเกิดขึ้น ซึ่งนอกจากความเป็นช่างแล้วยังมีความเป็นศิลปะซึ่งขึ้นอยู่กับแรงบันดาลใจของช่างที่อาจเรียกได้ว่า “ช่างศิลปิน” ความแตกต่างระหว่างช่างฝีมือและศิลปินอยู่ที่ผลงาน การสร้างของช่างฝีมือมักจะสร้างหรือประดิษฐ์สิ่งต่างๆ ด้วยความชำนาญ โดยการเรียนรู้ที่สืบทอดกันมา หรืออาจทำขึ้นใหม่ด้วยความรู้ความชำนาญของตนและผลงานเหล่านั้นอาจมีความสวยงาม มีความประณีตน่าใช้ทำให้เกิดความพอใจแก่ผู้พบเห็น สิ่งเหล่านี้เป็นงานช่างอันเกิดจากฝีมือช่าง ส่วนผู้ที่เป็ศิลปินนั้นจะต้องเป็นผู้ที่สามารถสร้างผลงานให้มีคุณค่าทางศิลปะ คืองานนั้นจะต้องก่อให้เกิดอารมณ์สะท้อนใจอย่างใดอย่างหนึ่งแก่ผู้ชมหรือผู้ฟังได้ คือความรู้สึกเศร้าหรือเกิดความสุข ปิติยินดีร่วมไปกับงานศิลปกรรมนั้น¹ ยกตัวอย่างการใช้มิติหรือขวานร่วมกับเลื่อยมือสำหรับผ่าและบากหน้าไม้เพื่อนำมาประกบกัน การเจาะช่องว่างที่มีขนาดใหญ่กว่าไม้ที่จะนำมาสอดใส่ด้วยสิ่วหรือสว่านมือหมุนเพื่อใช้ไม้ขนาดเล็กที่เรียกว่า “ลิ้ม” แบบแผ่นหรือแท่งสี่เหลี่ยมตอกอัดเข้าไปเพื่อยึดป้องกันการโยกคลอน การพอก การอุดเพื่อยึดอายุการใช้งานของวัสดุสิ่งของ เหล่านี้เป็นตัวละครที่จนถึงภูมิปัญญาอันชาญฉลาดของคนในสมัยอดีตที่ยังคงส่งอิทธิพลมาจนถึงปัจจุบัน ข้าพเจ้าจึงให้ความสำคัญ สนใจ ศึกษา ค้นคว้า เพื่อเรียนรู้วิธีคิดรวมถึงเทคนิควิธีการทำงานผ่านรูปทรงโครงสร้างทางสถาปัตยกรรม เครื่องมือเครื่องใช้เหล่านั้นมาพัฒนาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะด้วยเทคนิควิธีการที่คล้ายกันเพียงแต่ประยุกต์ให้มีความร่วมสมัยผ่านรูปทรง มุมมองที่ให้ความรู้สึกแบบใหม่ รวมถึงวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นเทคโนโลยีแบบสมัยใหม่เข้ามาช่วยในการสร้างสรรค์ผลงาน

¹ วิบูลย์ ลี้สุวรรณ, ๕ นาทีกับศิลปะไทย, พิมพ์ครั้งที่ 3, (กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, 2549), 79.

ภาพที่ 1 ภาพแสดงลักษณะของการเข้าไม้ใต้ถุนบ้าน(ภาคอีสาน)

ภาพที่ 2 ภาพแสดงลักษณะของการเข้าไม้ใต้ถุนบ้าน(ภาคอีสาน)

ภาพที่ 3 ภาพแสดงลักษณะของการเข้าไม่ถึงถุนบ้าน (ภาคอีสาน)

ภาพที่ 4 ภาพแสดงลักษณะของพื้นที่ต่างระดับ

ภาพที่ 5 ภาพแสดงลักษณะของการเข้าไม้บริเวณมุมเสา

ภาพที่ 6 ภาพแสดงลักษณะของการบากไม้และการเข้าเตี้ยไม้(หลักเฟีย ใช้ในการค้ำฝ้าย)

ภาพที่ 7 ภาพแสดงลักษณะของการบากไม้และการเข้าเดือยไม้(หลักเฟีย ใช้ในการคั้นฝ้าย)

ภาพที่ 8 ภาพแสดงลักษณะของการเข้าไม้(เครื่องวิดน้ำ)

อิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากรูปแบบของสถาปัตยกรรมพื้นบ้านอีสาน

หากเรามองภาพใกล้เข้ามาอีกระดับ เพื่อทำความเข้าใจบ้านเรือนอุษาคเนย์ในเชิงลักษณะทางกายภาพและสถาปัตยกรรมที่สร้างอัตลักษณ์อุษาคเนย์ เพื่ออธิบายลักษณะกายภาพที่ปรากฏตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางกายภาพกับสังคม(Spatio-social relation) อัตลักษณ์ที่สำคัญบางประการ ได้แก่ เรือนยกพื้นใต้ถุนสูง หลังคาชัน ขนาด รูปทรง และกลุ่มเรือน ผังและการจัดวางที่ว่าง การแบ่งส่วนเรือนและการเล่นระดับ โครงสร้าง มวลและวัสดุ รายละเอียด การประดับตกแต่งและสัญลักษณ์² สถาปัตยกรรมอีสาน มีลักษณะเป็นเรือนเครื่องสับหรือเรือนไม้กระดานยกใต้ถุนสูงจากพื้นดินเพื่อการใช้ประโยชน์ เช่น เลี้ยงสัตว์ ทอผ้า ทำเครื่องมือเครื่องใช้ซึ่งไม่สามารถทำบนบ้านได้จึงต้องอาศัยพื้นที่บริเวณใต้ถุนบ้าน ไม่นิยมตั้งเสาเรือนบนต่อหม้อ ใช้บันไดในการขึ้นลงหน้าต่างมีลักษณะแคบ ประตูมีเพียงด้านเดียวเฉพาะด้านหน้าเป็นทางเข้าออก

ข้าพเจ้ามุ่งเน้นหลักสำคัญไปที่ตัวเทคนิควิธีการ คือ การต่อประกอบไม้ด้วยลักษณะที่แตกต่างกัน เช่น การเข้าไม้แบบหางเหยี่ยว การเข้าลิ้ม การเข้าเดือย การประกบไม้ การต่อไม้ และการอุด เป็นต้น ต่อประกอบรวมกันผ่านรูปทรงของสถาปัตยกรรมซึ่งเป็นรูปทรงจากที่มาของตัวเทคนิคในการประกอบสร้างเป็นที่อยู่อาศัยและมีนัยยะสำคัญที่ผูกพันกับมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตายมาเป็นตัวรองรับวิธีการสร้างสรรค์ ผ่านมุมมองที่แตกต่างออกไปจากหลักความเป็นจริงแต่ยังคงเคารพในลักษณะรูปแบบความถูกต้องทางสถาปัตยกรรมแบบดั้งเดิมให้คงไว้ อาทิเช่น ลักษณะการเข้าไม้ระหว่างช่องเสาและคาน เป็นต้น

² ระวีวรรณ โอฬารรัตน์มณี, รูปแบบบ้านเรือนของกลุ่มชาติพันธุ์ในอุษาคเนย์. พิมพ์ครั้งที่

3. (มหาวิทยาลัยเชียงใหม่: ศูนย์บริหารงานวิจัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2558), 31

ภาพที่ 9 ภาพแสดงลักษณะของบ้านอีสาน

ภาพที่ 10 ภาพแสดงลักษณะของบ้านอีสาน(ตูปต่อเล่า)

ภาพที่ 11 ภาพแสดงลักษณะของการเข้าไม้

ภาพที่ 12 ภาพแสดงลักษณะของฝาผนังด้านนอก

ภาพที่ 13 ภาพแสดงลักษณะของฝาผนังด้านนอก

ภาพที่ 14 ภาพแสดงลักษณะของฝาผนังด้านใน

อิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากผลงานศิลปกรรม

แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “มิติลวงจากการเข้าไม้” ข้าพเจ้าได้หยิบยืมเอาลักษณะบางประการของศิลปินต่างประเทศที่ให้อิทธิพลกับผลงานของข้าพเจ้าด้านลักษณะ จึงได้ศึกษาและนำมาพัฒนาต่อยอดสร้างสรรค์ให้เกิดความแตกต่างออกไปได้ มีผลงานของศิลปินดังนี้

Ron van der Ende ศิลปินชาวดัตช์ ประเทศเนเธอร์แลนด์ เป็นผลงานจิตรกรรมที่มีลักษณะมุมมองแบบประติมากรรมหรือภาพสามมิติ วัสดุหลักสำคัญที่ใช้คือ แผ่นไม้อัดที่มีความบางสามารถตัดโค้งไปตามรูปทรงหลักได้นำมาปะติดโดยใช้ตะปูเป็นตัวยึดเข้ากับรูปทรง เน้นค่าน้ำหนักแสงและเงาจากสีของตัววัสดุจริงเกิดเป็นมิติลวงตาจากค่าน้ำหนักได้เป็นอย่างดี ข้าพเจ้าจึงหยิบยืมเอาลักษณะของมิตีที่ลวงตามาพัฒนาต่อยอดในการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพที่ 15 ภาพผลงานของ Ron van der Ende ศิลปินที่ได้รับแรงบันดาลใจด้านรูปแบบ ที่มา: RON VAN DER ENDE, เข้าถึงเมื่อ 21 ตุลาคม 2559, เข้าถึงได้จาก <http://ronvanderende.nl/work/the-factory-set/>

ภาพที่ 16 ภาพผลงานของ Ron van der Ende ศิลปินที่ได้รับแรงบันดาลใจด้านรูปแบบ
ที่มา: Salvaged wooden sculptures by Ron van der Ende - Miss Moss, เข้าถึงเมื่อ 21
ตุลาคม 2559, เข้าถึงได้จาก <http://www.missmoss.co.za/2015/07/28/ron-van-der-ende/>

บทที่ 3

การกำหนดรูปแบบและวิธีการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “มิติลวงจากการเข้าไม้” ข้าพเจ้าได้กำหนดรูปแบบและวิธีการสร้างสรรค์เอาไว้เป็นลำดับขั้นตอน ตั้งแต่กระบวนการทางความคิดแรกเริ่มไปจนถึงขั้นตอนที่ผลงานเสร็จสมบูรณ์เพื่อให้ง่ายต่อการลงมือสร้างสรรค์ผลงานจริงและการจัดทำภาคเอกสารประกอบการทำวิทยานิพนธ์ชุดดังกล่าว โดยมีลำดับขั้นตอนการกำหนดรูปแบบและวิธีการสร้างสรรค์ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

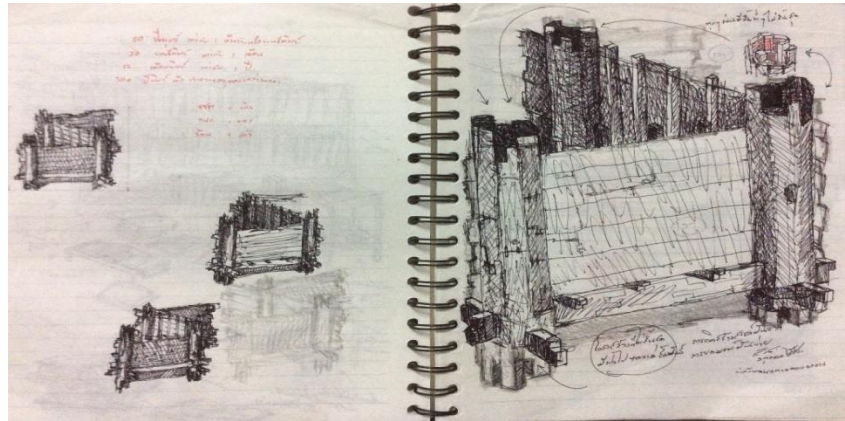
1. **ขั้นตอนการศึกษาข้อมูล** ลำดับแรกได้สอบถามจากบุคคลผู้รู้จริงในเรื่องของงานช่างไม้ทั้งคนสูงวัยและเยาว์วัย ซึ่งก็ต่างมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันไปตามความเข้าใจและยุคสมัย จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ ทบทวน ศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมจากตำราวิชาการ สื่ออินเทอร์เน็ต ทำความเข้าใจในในภาคทฤษฎีเบื้องต้น จากนั้นลงภาคสนามเพื่อไปสัมผัสถึงอารมณ์ ความรู้สึกของรูปทรงผ่านตัววัสดุจริง สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการสร้างสถาปัตยกรรมที่อยู่อาศัย รวมทั้งเครื่องใช้ไม้สอยของคนในยุคอดีตด้วยการทำภาพร่างต้นแบบและบันทึกภาพต้นแบบ เพื่อหาแนวทางพัฒนาผลงานทางด้านรูปทรงต่อไปด้วยการทำความเข้าใจถึงที่มาและสภาพแวดล้อมจากสถานที่จริง

2. **ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล** นำข้อมูลที่ต้องการมาศึกษา วิเคราะห์ถึงที่มาที่ไปรวมทั้งศึกษาประวัติศาสตร์หรือรากเหง้าของสถาปัตยกรรม รูปแบบ ลักษณะ เอกลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ในการประกอบสร้างแล้วสังเคราะห์ออกมาผ่านผลงานภาพร่างต่อไป

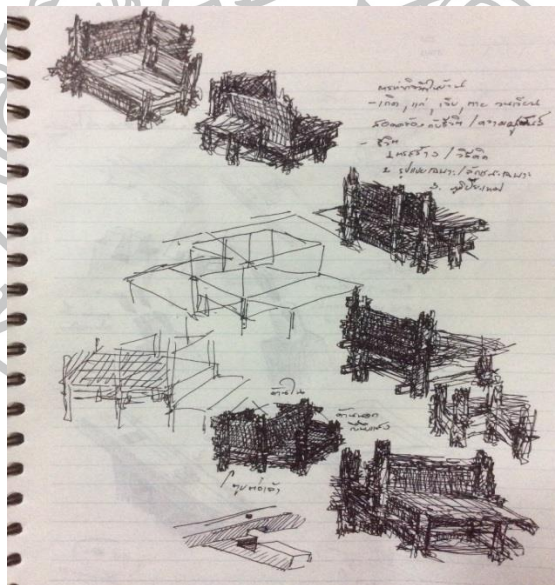
3. **ขั้นตอนการสร้างภาพร่าง** เมื่อรู้ที่มาที่ไปของรูปแบบที่จะนำมารองรับตัวผลงานสร้างสรรค์แล้วจึงเข้าสู่กระบวนการทำภาพร่างความคิดขึ้นใหม่ที่สามารถตรงตามจุดประสงค์ของการสร้างสรรค์ หารูปทรง องค์ประกอบดูความเป็นไปได้ในหลากหลายมุมมอง แต่ยังคงเคารพรูปแบบความถูกต้องของสถาปัตยกรรมเอาไว้ เพราะการทำภาพร่างเป็นเสมือนการบันทึกความคิดที่สดใหม่ และสามารถปรับปรุงแก้ไขได้ก่อนการลงมือสร้างสรรค์ผลงานจริงซึ่งการทำภาพร่างนี้ช่วยให้ประหยัดในเรื่องของเวลาในการลงมือสร้างสรรค์ผลงานจริงเพราะเมื่อภาพร่างลงตัวก็เปรียบเสมือนผลงานของเราเสร็จสมบูรณ์

การวาดเส้นนอกจากเป็นการบันทึกการรับรู้ ประสบการณ์ ลงบนกระดาษแล้ว สิ่งสำคัญว่านั่นก็คือ ขณะที่เราวาดสิ่งใดก็ตามลงบนกระดาษนั้น เรากำลังจารึกสาระสำคัญ หรือแก่นสารของสิ่งนั้นลงไปใจหรือในจิต

ไร้สำนึกของเราด้วย สิ่งที่จารีกลองนี้จะหาโอกาสออกมาช่วยในการหาความคิดในการสร้างสรรค์ไม่ว่าจะเป็นทัศนศิลป์สาขาใด หรือช่วยแก้ปัญหาให้ในขณะที่การสร้างสรรค์กำลังดำเนินไป¹

ภาพที่ 17 การสร้างภาพร่างด้วยปากกานกระดาศ

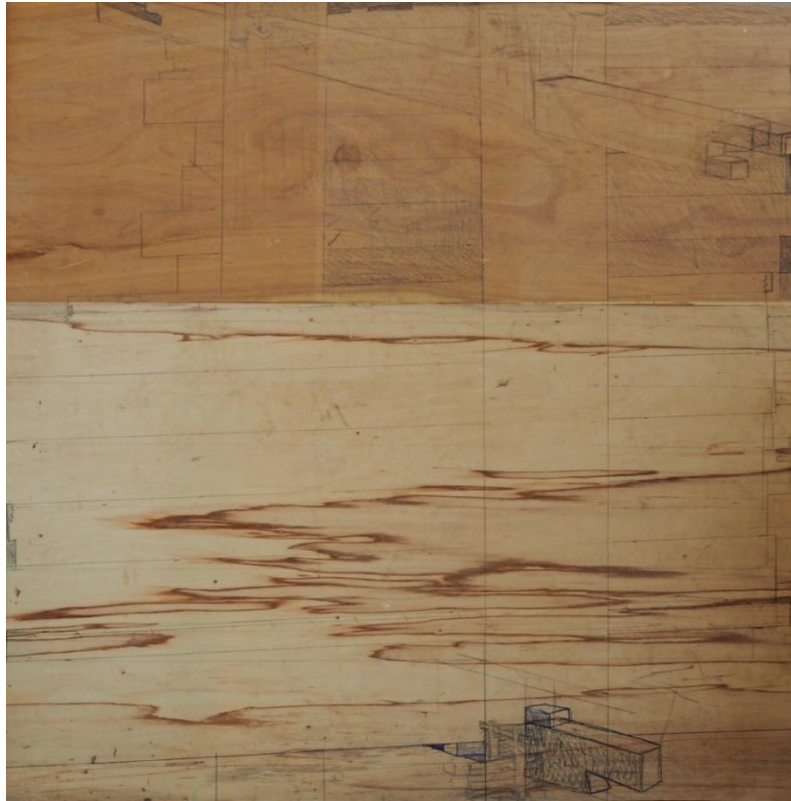

ภาพที่ 18 การสร้างภาพร่างด้วยปากกานกระดาศ

¹ ชลุด นิ่มเสมอ, สัพเพพระเกี่ยวกับชีวิตและศิลปะ, พิมพ์ครั้งแรก (กรุงเทพฯ: บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)), 2558, 37.

4. **ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน** เมื่อได้ภาพร่างผลงานที่สมบูรณ์แล้วนำมาปรับขยายลงไปในแผ่นไม้อัดด้วยการร่างภาพจริงอีกครั้ง ใช้เลื่อยจิ๊กซอตัดตามรูปทรงที่ต้องการของผลงานซึ่งเส้นรอบนอกของรูปทรง(outline) มีลักษณะอิสระ เพื่อให้สอดคล้องกับตัวเทคนิคที่ให้ความรู้สึกต่อประกอบออกไปได้อย่างไม่สิ้นสุด จากนั้นใช้ไม้โครงมาตัดประกอบทำเป็นโครงสร้างด้านหลังผลงานเพื่อความแข็งแรง เมื่อเสร็จสิ้นขั้นตอนการทำเฟรมจึงนำแผ่นไม้เก่ามาวัดขนาดเข้าไปกับแบบร่างในผลงานเพื่อตัดมาประกอบเข้าไปที่ละส่วนจนกว่าจะเต็มในส่วนที่ได้ร่างภาพเอาไว้โดยใช้กาวและลูกปืนลมเป็นตัวยึดติดระหว่างแผ่นไม้เก่ากับไม้อัด ในส่วนขั้นตอนการต่อประกอบไม้จะใช้กาวลาเท็กซ์ผสมกับซีลี้อยู่เพื่ออุดไปพร้อมกันในส่วนของแผ่นไม้ที่มีช่องว่างมากจนเกิดไปและแทนค่าลักษณะของการอุด การพอกเล้าขาวหรือเครื่องใช้ไม้สอยของคนสมัยโบราณด้วย ตรวจสอบดูลักษณะของค่าน้ำหนักสีในตัววัสดุไม้ที่ต่างชนิดกันว่าควรจะถูกวางลงไปในส่วนไหน ส่วนเข้มจะแทนค่าน้ำหนักเป็นเงาที่ตกกระทบ ส่วนสว่างจะแทนค่าเป็นแสงที่ตกกระทบ เพราะถ้าวางถูกตำแหน่งที่จัดองค์ประกอบจะสามารถสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างรวดเร็ว เมื่อตำแหน่งของแสงและเงาถูกจัดวางไว้ใกล้เคียงกันทำให้เกิดมิติของค่าน้ำหนักที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน เมื่อถึงขั้นตอนการเก็บรายละเอียดผลงานจะดูจากค่าน้ำหนักปั้นลำดับแรกถ้ายังไม่สมบูรณ์จะทำการทาสีด้วยเคมีภัณฑ์(วานิชดำเจือจางกับน้ำมันสน) เพื่อหาค่าน้ำหนักให้ได้ตามจุดประสงค์ ส่วนต่อมาตรวจสอบดูความเรียบร้อยของขอบด้านข้างผลงาน ใช้กาวลาเท็กซ์ผสมกับซีลี้อยู่เพื่อโป้วเก็บรอยให้แห้งจึงใช้เครื่องขัดกระดาษทรายขัดให้ดูเรียบร้อย จากนั้นถึงขั้นตอนสุดท้ายจึงใช้เคมีภัณฑ์(วานิชดำเจือจางกับน้ำมันสน) ทาทัບขอบผลงานอีกครั้ง เพื่อให้ค่าน้ำหนักดูกลมกลืนไปกับตัวผลงานจึงจะเสร็จสมบูรณ์

ภาพที่ 19 ภาพแสดงลักษณะการร่างภาพลงบนแผ่นไม้อัด

ภาพที่ 20 ภาพแสดงลักษณะของรูปแบบผลงานที่ตัดเสร็จเรียบร้อยแล้ว

ภาพที่ 21 ภาพแสดงลักษณะการขึ้นรูปผลงานลงบนแผ่นไม้อัด

ภาพที่ 22 ภาพแสดงลักษณะการยิงปืนลมลงบนแผ่นไม้กับไม้อัด

ภาพที่ 23 ภาพแสดงลักษณะรอยละเอียดผลงาน

ภาพที่ 24 ภาพแสดงลักษณะการโป้วซีเล็กน้อยผสมกาวลาเท็กซ์เพื่อเก็บรอยละเอียด

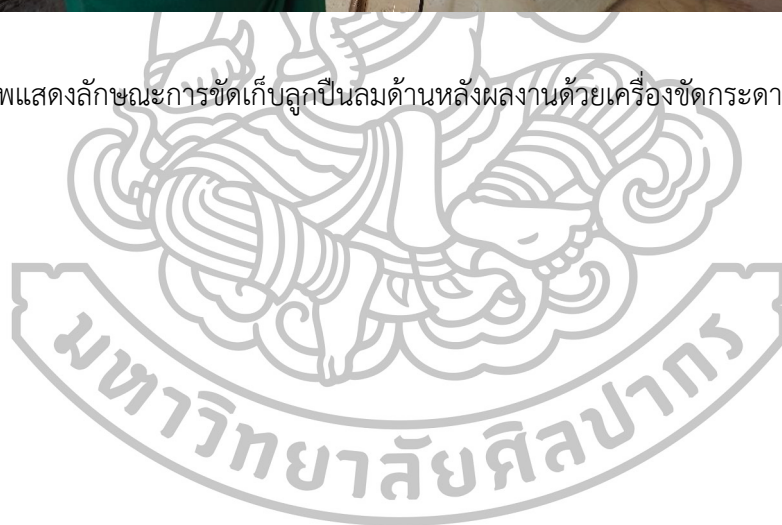
ภาพที่ 25 ภาพแสดงลักษณะการขัดเก็บรายละเอียดด้วยเครื่องขัดกระดาษทราย

ภาพที่ 26 ภาพแสดงลักษณะการเก็บรายละเอียดขอบผลงานด้วยวานิชดำ

ภาพที่ 27 ภาพแสดงลักษณะการขัดเก็บลูกปืนลมด้านหลังผลงานด้วยเครื่องขัดกระดาษทราย

ภาพที่ 28 ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์

5. ขั้นตอนการวิเคราะห์ผลงาน ข้าพเจ้าใช้หลักการวิเคราะห์ไปที่ละชิ้นงานเพื่อหาความเป็นไปได้ที่จะพัฒนาไปสู่ขั้นต่อไป อาศัยหลักทัศนธาตุทางศิลปะมาช่วยอ้างอิงเพื่อความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยที่ทัศนธาตุในผลงานมีดังต่อไปนี้

จุด (Point) เกิดขึ้นจากตัวเทคนิคที่เรียกว่า “เดี่ยว” ในการตอกอัดลงไปตรงจุดที่ต้องการให้เกิดความแน่นและแข็งแรงจะสังเกตได้จากช่วงเสาที่เป็นเส้นตั้งเพื่อเน้นถึงความรู้สึกที่แข็งแรงมั่นคง

เส้น (light) เกิดจากการวางองค์ประกอบให้เกิดเส้นตั้งและเส้นนอนระหว่างเสาและคานที่สอดรับสัมพันธ์กันตามหลักความถูกต้องของโครงสร้างสถาปัตยกรรม เส้นตั้งให้ความรู้สึกที่มั่นคงแข็งแรง สันนอบให้ความรู้สึกผ่อนคลายสงบนิ่ง เส้นเอียงระหว่างการสร้างระยะลึก ตื้น ให้ความรู้สึกเอนเอียงไม่มั่นคง รวมทั้งเส้นรอบนอกมีลักษณะซิกแซกให้ความรู้สึกด้นรนไม่อยู่นิ่งซึ่งล้วนแล้วเกิดขึ้นจากการจัดวางองค์ประกอบเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของการสร้างสรรค์ผลงาน

สี (Color) เกิดขึ้นได้จาก 2 ลักษณะ คือ

เกิดจากธรรมชาติ โดยการคัดเลือกวัสดุไม้จริงที่ให้ผลทางความรู้สึกที่ต้องการ น้ำหนักเข้มแทนค่าของเงา น้ำหนักอ่อนแทนค่าของแสงโดยไม่ผ่านการย้อมสีให้ความรู้สึกสว่างสดใส

เกิดจากการทาย้อมเคมีภัณฑ์ โดยใช้วานิชดำผสมเจือจางกับน้ำมันสนด้วยอัตราส่วนตามความเหมาะสมทาย้อมลงไปบนเนื้อวัสดุเพื่อให้ได้ผลทางความรู้สึกตามที่ต้องการซึ่งผลที่ได้จะแตกต่างจากสีธรรมชาติเพราะมีความมันวาวเพิ่มขึ้นกว่าธรรมดาให้ความรู้สึกมีกำลัง

แสง (Light) เกิดจากค่าน้ำหนักของเนื้อวัสดุไม้จริงที่มีความอ่อนของค่าสี กระจกวางลงบนตำแหน่งที่แทนค่าของระยะหน้าและแสงตกกระทบให้ความรู้สึกสว่างสดใส

เงา (Shadow) เกิดจากค่าน้ำหนักของเนื้อวัสดุไม้จริงที่มีความเข้มของค่าสีและจากการทาย้อมด้วยเคมีภัณฑ์ให้ค่าน้ำหนักที่ดูเข้ม แทนความรู้สึกที่หนักแน่น บ่งบอกถึงระยะที่ลึกและไกลออกไปถูกวางในตำแหน่งที่ไม่โดนแสงกระทบ เมื่อค่าน้ำหนักอ่อนแก่ถูกจัดวางใกล้กันทำให้เกิดมิติและระยะที่ต่างกันได้อย่างชัดเจนให้ความรู้สึกน่าค้นหา

รูปร่าง (Sharp) เกิดจากเส้นรอบนอก(outline) ของผลงานมีอิสระไม่ยึดติดไม่สิ้นสุดจะสัมพันธ์กับตัวเทคนิควิธีการและวัตถุประสงค์ของการประกอบรวมถึงเจตนาอารมณ์ของผู้สร้างสรรค์เองที่ต้องการสืบทอดและอนุรักษ์มรดกความรู้ทางภูมิปัญญาเชิงช่างไม้ให้ยังคงอยู่สืบไปให้ความรู้สึกอิสระไม่ยึดติด

รูปทรง (Form) เกิดจากการรวมตัวกันขึ้นของวัสดุจากชิ้นรูปทรงเล็กต่อประกอบรวมกันเป็นรูปทรงใหญ่ ผู้สร้างสรรค์นำเสนอผ่านรูปทรงโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมที่สอดสัมพันธ์กับตัวเทคนิคเพราะล้วนมีที่มาจากการต่อและประกอบสร้างให้ความรู้สึกมีพลังกำลังจากปริมาตรของรูปทรง

ระนาบ (Plane) ผลงานมีความแบบราบในลักษณะของงานจิตรกรรม เกิดระนาบในลักษณะที่ทับซ้อนไปตามโครงสร้าง ระนาบมีรูปร่าง ทิศทางและขนาดบังคับความเคลื่อนไหวของที่วางทั้งทางราบที่ขนานกับผิวของแผ่นภาพและในทางลึก²

พื้นผิว (Texture) เกิดจากลักษณะของวัสดุและเทคนิคการสร้างสรรคในการตัดวางตำแหน่งที่แตกต่างกันขนาด ความหนา ลักษณะรูปทรง ลักษณะชิ้นงานรวมทั้งรอยไหลของคราบขาวที่เกิดจากการทาอุดและอัดทั้งหมดนี้ให้ความรู้สึกถึงความเหนียวล้าและประสบการณ์

จังหวะ (Rhythm) เกิดจากการซ้ำกันของเส้น ขนาด พื้นผิว น้ำหนักผ่านรูปทรงเล็กและรูปทรงใหญ่บนตำแหน่งที่ใกล้เคียงกันให้ความรู้สึกมีชีวิตชีวา

สัดส่วน (Proportion) ในตัวผลงานพยายามสร้างสรรค์ความสมดุลในทุกชั้นโดยการแบ่งสัดส่วนแบบซ้ายขวาเท่ากัน บนล่างเท่ากัน เกิดการถ่วงน้ำหนักขององค์ประกอบในลักษณะที่พอเหมาะพอดีด้วยการจัดวางตำแหน่งที่ตั้ง ช่องไฟ ระยะห่าง อัตราจำนวน ขนาดรูปทรง น้ำหนักอ่อนแก่ ที่เหมือนกันหรือเท่า ๆ กันจนเกิดเป็นเอกภาพเดียวกัน เป็นกฎของเอกภาพที่เกี่ยวข้องกับความสมส่วนซึ่งกันและกันของขนาด(Dimensions) ในส่วนต่างๆของรูปทรงและระหว่างรูปทรง ที่เราเห็นคนหัวโต คนเตี้ย คนชยาว หรือคนขาสั้นเกินไปก็เพราะเขามีสัดส่วนผิดไปจากธรรมดาของคนทั่วไปในศิลปะก็มีความหมายเป็นธรรมดาของสัดส่วนนี้อยู่ สัดส่วนเป็นเรื่องของความรู้สึกทางสุนทรียภาพและอุดมคติ การผสมสัดส่วนนี้หมายรวมถึงความสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมของสี แสงเงา และทัศนธาตุอื่นๆด้วย³

มิติ (Dimension) เกิดขึ้นจากค่าน้ำหนักระหว่างเข้มและอ่อนเมื่อถูกจัดวางองค์ประกอบให้อยู่ใกล้กันจึงเกิดการเปรียบเทียบและผลกระยะให้ซึ่งกันและกันให้ความรู้สึกถึงความตื้นและลึกแตกต่างกัน

ศิลปะเชิง 3 มิติ หรือ ศิลปะลวงตาหรือมัลลูซ หรือ ทรมมพลูซ มาจากภาษาฝรั่งเศสที่แปลว่า “ลวงตา” เป็นเทคนิคการสร้างศิลปะแบบหนึ่งที่ทำให้ผลที่ออกมาดูเหมือนมีความเป็นภาพ 3 มิติแม้ว่าจะเป็นจิตรกรรมสองมิติซึ่งทำโดยการเขียนให้ลวงตาให้มีเพียงความกว้างและความยาว แต่น้ำหนักสีที่แตกต่างกันทำให้เกิดความตื้นและลึกขึ้น จนสามารถให้ความรู้สึกทางการมองของผู้ดูเสมือนเป็น 3 มิติ คือ มีความกว้าง ความยาว และความลึก⁴

² ชลูด นิยมเสมอ, องค์ประกอบของศิลปะ, พิมพ์ครั้งที่ 7 (ฉบับปรับปรุงเพิ่มเติม), (กรุงเทพฯ: อมรินทร์, 2553), 294.

³ ชลูด นิยมเสมอ, องค์ประกอบของศิลปะ, พิมพ์ครั้งที่ 7 (ฉบับปรับปรุงเพิ่มเติม), (กรุงเทพฯ: อมรินทร์, 2553), 210.

⁴ ศิลปะเชิง 3 มิติ, เข้าถึงเมื่อ 23 ตุลาคม 2559, เข้าถึงได้จาก <http://mommam29.wordpress.com/ศิลปะเชิง-3-มิติ/>

บทที่ 4

การสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานวิทยานิพนธ์

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “มิติลวงจากการเข้าไม้” ข้าพเจ้าได้วางรูปแบบในการสร้างสรรค์ผลงานอย่างเป็นระบบระเบียบตามลำดับขั้นตอน ตั้งแต่การหาแรงบันดาลใจในเรื่องราวที่สนใจ การหาข้อมูล ทั้งการสอบถามจากผู้รู้ ศึกษาจากตำราวิชาการ รวมถึงสื่ออินเทอร์เน็ตต่างๆเมื่อนำข้อมูลมาเทียบเคียง วิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาออกมาตามหลักความเข้าใจของข้าพเจ้าเอง ซึ่งลำดับขั้นตอนของการสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานวิทยานิพนธ์มีดังต่อไปนี้

การสร้างสรรค์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1

การสร้างสรรค์ผลงานก่อนช่วงวิทยานิพนธ์ระยะแรกนี้ข้าพเจ้ายังคงยึดติดอยู่กับรูปแบบเหมือนจริง วนเวียนอยู่กับภาพจำที่เคยพบเห็นมา และเคารพต้นแบบความเป็นจริงที่ตาเห็นมากจนเกินไป ผลงานจึงดูเหมือนการจำลองสถานที่จริงมานำเสนอยังไม่เกิดความหมาย นัยยะ รวมทั้งความรู้สึกเท่าที่ควร แต่ยังคงสามารถค้นพบข้อดีในเรื่องของมิติที่เกิดขึ้นจากค่าน้ำหนักของสีในตัวผลงานจึงได้นำมาพัฒนาต่อในเรื่องของมิติที่เกิดขึ้นในกระบวนการสร้างสรรค์

ภาพที่ 29 ภาพร่างผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1

วิทยาลัยศิลป์

ภาพที่ 30 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะ ที่ 1

การสร้างสรรค์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2

การสร้างสรรค์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ในระยะนี้ข้าพเจ้าเลือกที่จะหลีกเลี่ยงหนีออกจากการยึดติดภาพจำในความเป็นจริง แต่ยังคงความถูกต้องตามรูปแบบโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมแบบเดิมไว้ เพิ่มเติมในส่วนของตัวเทคนิคความนอกจากการประกอบเป็นรายละเอียดในผลงานได้แล้ว จะสามารถพัฒนาต่อไปในส่วนไหนได้บ้าง จึงทดลองทำโมเดลชิ้นงานขนาดเล็กด้วยวัสดุไม้จริง เพื่อเรียนรู้วัสดุและการจัดองค์ประกอบ ลองเพิ่มเติมมิติในส่วนของเธอให้ดูน่าสนใจจากเริ่มมีรูปทรงย่อยแทรกเข้าไปอยู่ในรูปทรงหลัก เหมือนจังหวะการต่อประกอบออกไปได้อย่างไม่สิ้นสุดของตัวโครงสร้างตามหลักความเป็นจริงและเพิ่มความนูนของเธอเพื่อแทนระยะด้านหน้าให้มากยิ่งขึ้น จึงทำให้ผลงานเริ่มมีทิศทางความเป็นไปได้ที่จะพัฒนาต่อไป เลือกรูปร่างที่เป็นส่วนหนึ่งของบ้านเพื่อเน้นรูปทรงที่สื่อถึงความแข็งแรงด้วยปริมาตรของระนาบที่มองเห็นได้ชัดเจนและใช้ทัศนธาตุเรื่องเส้นในส่วนของเธอและคานเข้ามาเพื่อไม่ให้ผลงานดูแข็งทื่อจนเกินไป

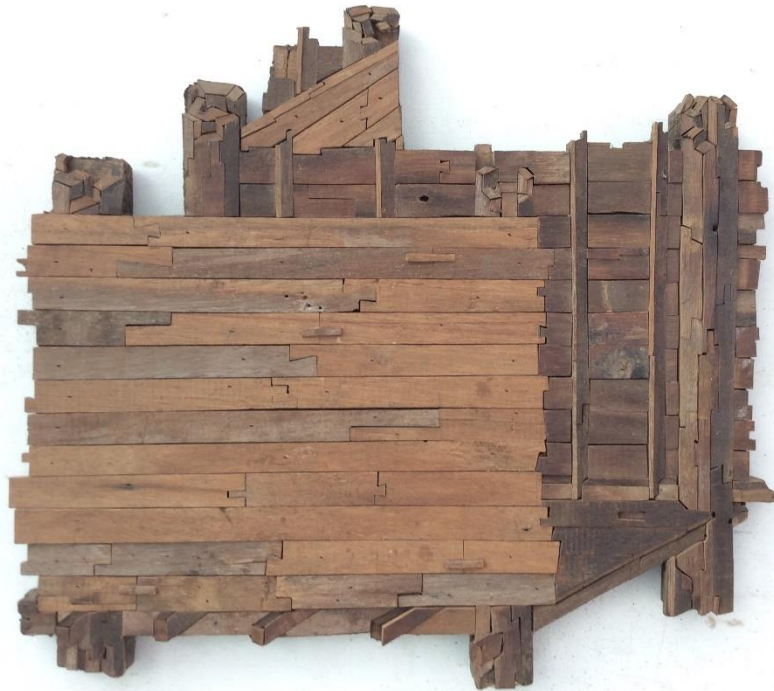
ภาพที่ 31 ภาพร่างผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2

ภาพที่ 32 ภาพร่างผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2

ภาพที่ 33 ภาพร่างผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2

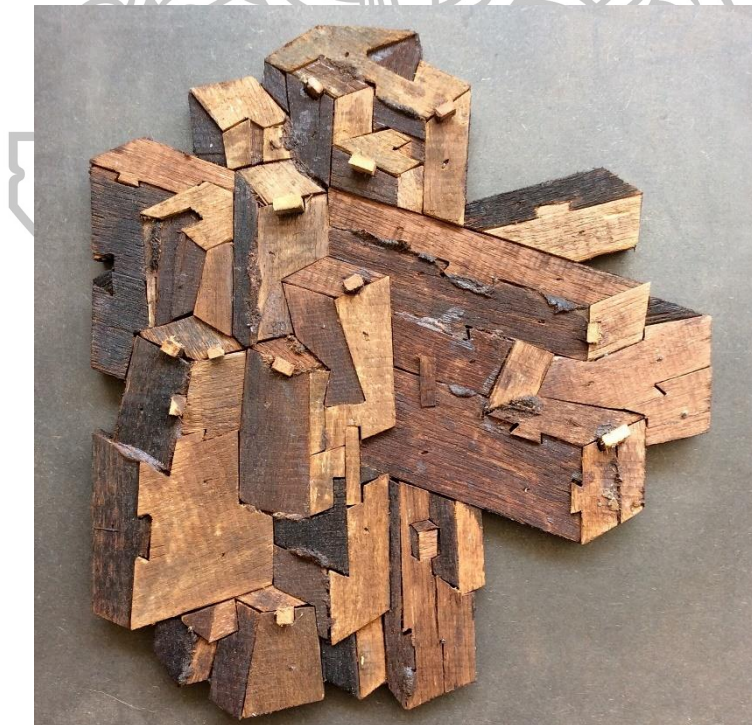
ภาพที่ 34 ภาพร่างผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2

ภาพที่ 35 ภาพร่างผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2

ภาพที่ 36 ภาพร่างผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2

ภาพที่ 37 ภาพร่างผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2

ภาพที่ 38 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 39 ภาพผลงานก่อนวิถยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3

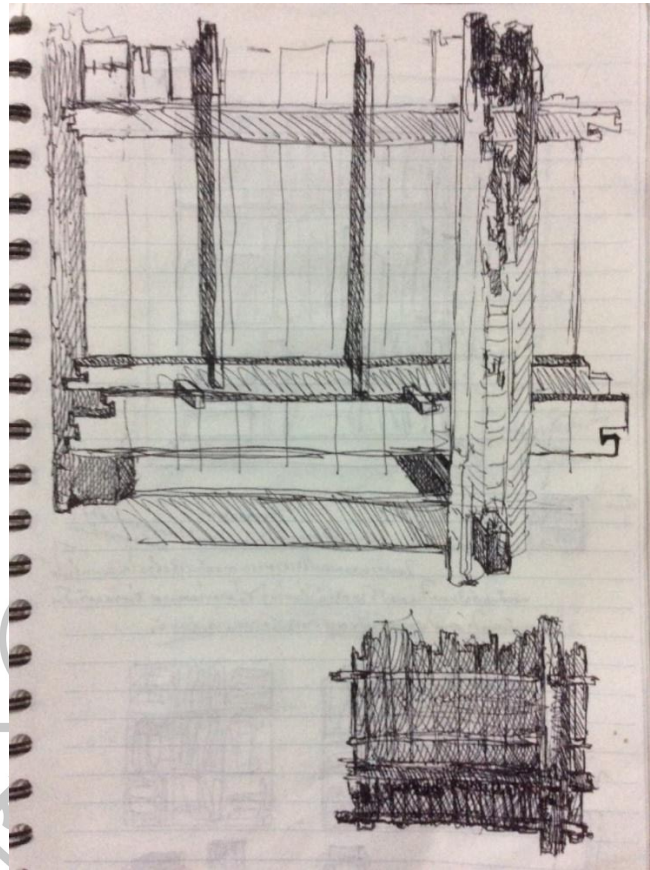
การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “มิติลวงจากการเข้าไม้” มีการพัฒนาตามลำดับ ตั้งแต่แรกเริ่มในช่วงก่อนการทำวิทยานิพนธ์ชุดดังกล่าว จากการลงมือสร้างสรรค์ผลงานมาก่อนหน้าที่ จะเกิดการสังเกตว่าส่วนไหนควรเพิ่มเติมหรือตัดออก จึงจะทำให้ผลงานสมบูรณ์และมีความน่าสนใจที่ จะสามารถพัฒนาต่อไปได้อีก ข้าพเจ้ายังคงนำเอาเทคนิคการต่อประกอบไม้ด้วยลักษณะของการเข้า ไม้แบบทางเหยี่ยว การเข้าลิ้ม การเข้าเตื่อย การประกบไม้ การต่อไม้ และการอุด เหล่านี้เป็น ประเด็นสำคัญในการนำเสนอผลงาน ได้เน้นการพัฒนาต่อทางด้านรูปทรงและหลักการจัด องค์ประกอบ ซึ่งแตกต่างจากผลงานช่วงก่อนการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ที่เดิมทีนั้นมีเพียงแค่วรรณบทที่ ดูที่ขั้วตันและมีเส้นตั้งกับเส้นนอนของเสาและคานเป็นตัวคอยสอดรับสัมพันธ์กัน เพื่อไม่ให้ผลงานดูแข็ง ทื่อและที่ขั้วตันจนเกินไป จึงเพิ่มเติมในเรื่องของมิติและระยะให้มากยิ่งขึ้นโดยแบ่งรูปแบบสร้างสรรค์ ผลงานวิทยานิพนธ์ในแต่ละชิ้นได้ดังนี้

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชั้นนี้ยังคงไว้ซึ่งรูปแบบเดิมเหมือนชุดก่อนวิทยานิพนธ์ด้วย ลักษณะของระนาบที่ดูที่ขั้วตัน มีเส้นตั้งและเส้นนอนในส่วนของเสาและคานเข้ามารองรับ เพิ่มเติม ระยะด้านหลังด้วยเส้นนอนในส่วนของสีที่เข้มกว่าเพื่อให้ผลักระยะของสีที่อ่อนกว่าของระนาบ แต่ยังไม่เป็นไปตามจุดประสงค์เท่าที่ควรเพราะระนาบมีปริมาตรที่ใหญ่กว่าเส้นนอนจึงยังดูแข็งทื่อไม่มีระยะ ในผลงานชิ้นนี้

ภาพที่ 40 ภาพร่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 41 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

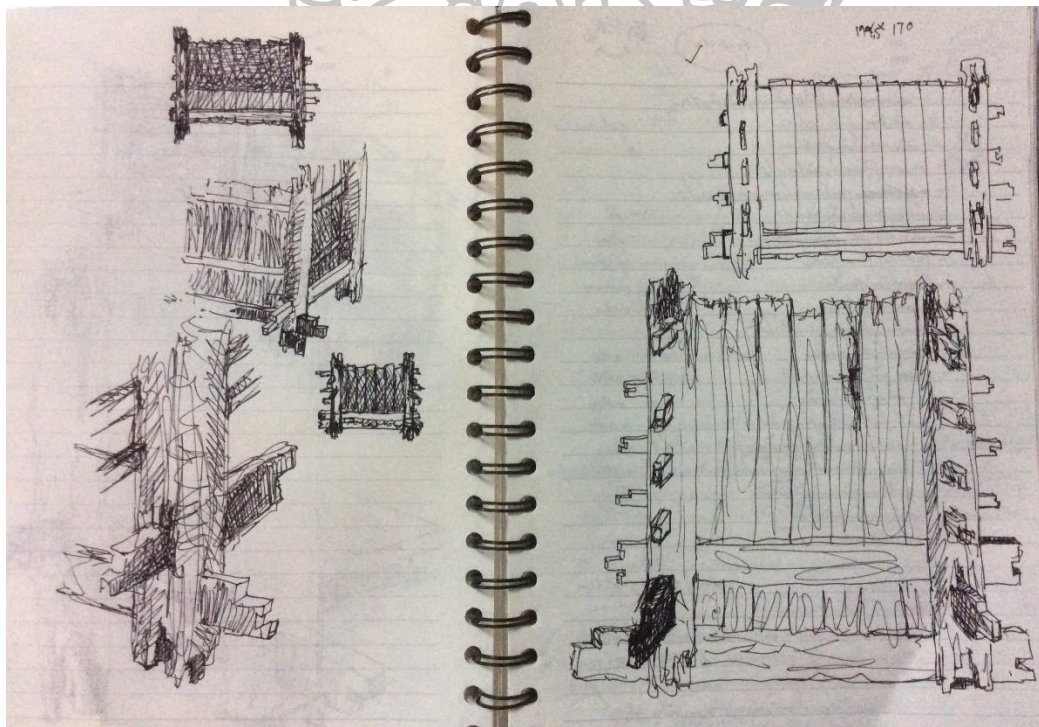
ภาพที่ 42 ภาพแสดงรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 43 ภาพแสดงรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชั้นนี้ได้มีการพัฒนาเพิ่มเติมจากชั้นที่ 1 ในส่วนของการเพิ่มระยะและมิติลงตามากยิ่งขึ้น ด้วยการสร้างรูปทรงของลักษณะพื้นที่ด้านหลังเสมือนห้องที่อยู่ในบริเวณตัวสถาปัตยกรรม ใช้เส้นเอียงนำสายตาออกมาด้านนอกและด้านในด้วยลักษณะของคาน จึงทำให้ผลงานดูมีพื้นที่ว่าง(space) และดูมีอากาศ เมื่อมีเส้นนำสายตาเข้ามาประกอบกับการทลายวัสดุด้วยเคมีภัณฑ์เพื่อเน้นความชัดเจนของส่วนที่เป็นเงามากยิ่งขึ้น ระยะความลึกตื้นก็เพิ่มขึ้นให้ความรู้สึกไม่อึดอัด ในส่วนของภาพรวมแล้วรูปทรงยังมีความไม่สมมาตรเท่าที่ควรกับหลักการจัดองค์ประกอบในความรู้สึกเพราะพื้นที่ว่างด้านนอกมีความกว้างมากจนเกินไปซ้ำพเจ้าจึงนำไปศึกษาเพื่อปรับปรุงแก้ไขในผลงานชั้นต่อไป

ภาพที่ 44 ภาพร่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 45 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

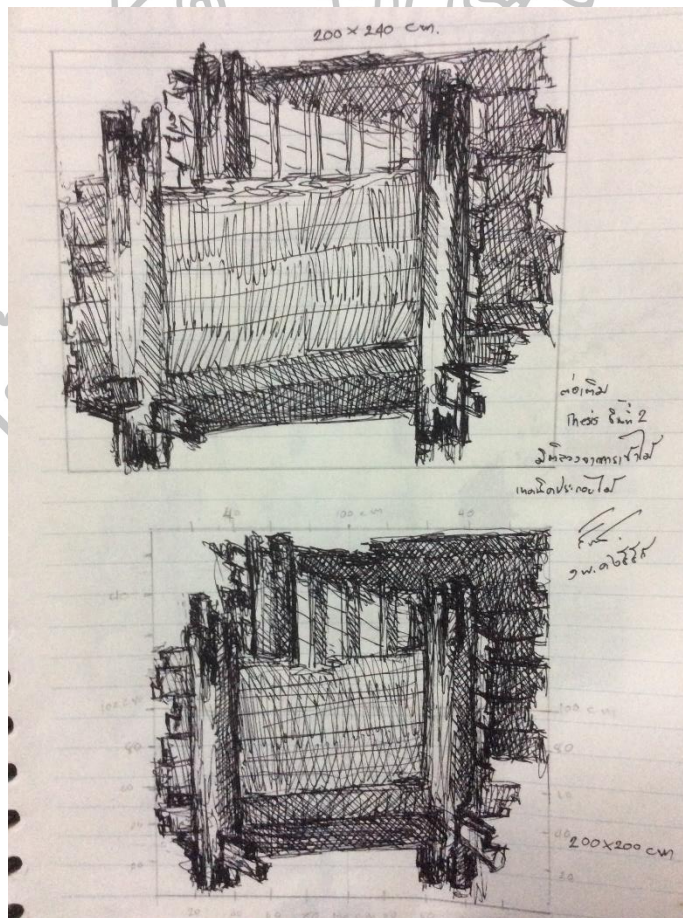
ภาพที่ 46 ภาพแสดงรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 47 ภาพแสดงรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชั้นนี้ข้าพเจ้าได้พัฒนาเพิ่มเติมจากชั้นที่ 2 ด้วยการตัดทอนในลักษณะเส้นเอียงนำสายตาในลักษณะของคานออกไปคงเหลือไว้เพียงระนาบของพื้นที่ว่างในลักษณะของฝาผนังโดยเพิ่มในส่วนพื้นที่ด้านในที่มีแสงตกกระทบ ข้าพเจ้าเจตนาให้ผลงานดูมีระยะและมิติที่ลวงตาเพิ่มมากยิ่งขึ้นจึงลองปรับเน้นในส่วนของน้ำหนักสลับกันระหว่างเข้มและอ่อน น้ำหนักเข้มจะอยู่ในส่วนของระนาบพื้นที่ว่างด้านหลังสุดเพื่อต้องการผลกระเยะให้ดูลึกออกไปและเน้นน้ำหนักที่เข้มที่สุดอยู่ในลักษณะของคานด้านล่างเพื่อให้ดูว่าเป็นพื้นที่อับสายตาไม่มีแสงตกกระทบ และเพิ่มเติมเน้นในส่วนของเส้นตั้งลักษณะของเสามากยิ่งขึ้นด้วยการอุดเพื่อให้ผลที่ได้แทนความรู้สึกมีพลังแข็งแรงด้วยปริมาตรของสีและพื้นผิว ซึ่งดูจากภาพรวมแล้วมีความลงตัวในด้านการกำหนดโครงสร้างเพราะต้องการให้จังหวะซ้ายขวาเท่ากันแต่ยังหาจุดเด่นไม่ได้ต้องศึกษาทดลองพัฒนาผลงานในขั้นต่อไป

ภาพที่ 48 ภาพร่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพที่ 49 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพที่ 50 ภาพแสดงรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพที่ 51 ภาพแสดงรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชั้นนี้ข้าพเจ้าได้ลองปรับเปลี่ยนลักษณะ รูปแบบ มุมมอง รวมทั้งหลักการกำหนดโครงสร้างให้มีความแตกต่างออกไปจากทุกชั้นที่ผ่านมา โดยให้ความสำคัญลงไปในเรื่องของการต่อประกอบกันผ่านลักษณะของเสาและคานที่สอดรับกันซึ่งจะสัมพันธ์และชัดเจนตามจุดประสงค์ทางด้านเทคนิควิธีการ ด้วยลักษณะของโครงสร้างผลงานให้ความรู้สึกแข็งแรง หนักแน่นด้วยปริมาตร มีพลัง ด้วยผลสัมฤทธิ์ที่เกิดจากจังหวะการซ้ำของเส้นตั้งและเส้นนอนในลักษณะของเสาและคานที่พุ่งออกด้านข้างอย่างชัดเจน แต่ยังคงพบปัญหาเรื่ององค์ประกอบที่ไม่สมดุลระหว่างด้านล่างที่แลดูเลือนหายไปให้ความรู้สึกแข็งที่อึดและด้านบนที่เส้นตั้งวิ่งออกไปอย่างอิสระจึงแลดูไม่ค่อยสัมพันธ์กันและกันต้องศึกษาทดลองพัฒนาผลงานให้เกิดเอกภาพในขั้นต่อไป

ภาพที่ 52 ภาพร่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

ภาพที่ 53 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

ภาพที่ 54 ภาพแสดงรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

ภาพที่ 55 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5

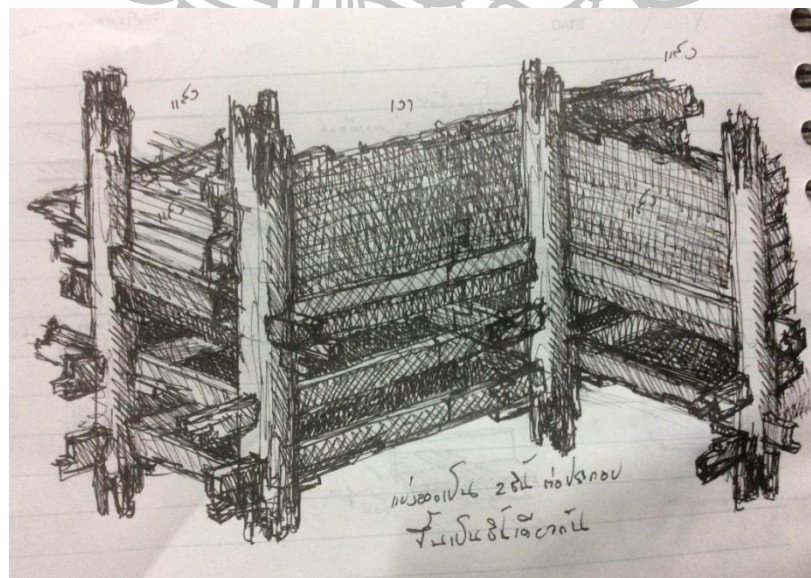
ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชั้นสุดท้ายนี้ข้าพเจ้าได้นำเอาข้อดีในลักษณะของผลงานชั้นที่ 2,3 ด้านปริมาตรของพื้นที่ว่างกับเส้นตั้งในลักษณะของผนังและเสารวมเข้ากับชั้นที่ 4 ด้านเส้นตั้งกับเส้นนอนจากลักษณะ

โครงสร้างด้านล่างที่ให้ความรู้สึกแข็งแรง มีพลัง เพิ่มเติมในส่วนของระยะให้มีมิติความลึกขึ้นด้วย ปริมาตรของพื้นที่ว่างด้านหลังที่มีเส้นเอียงนำสายตาออกไปและด้านล่างในผลงานแทนค่าน้ำหนักที่ เข้มที่สุดด้วยการท่าย่อมเคมีภัณฑ์(วานิชดำผสมเจือจางกับน้ำมันสน) ให้ดูมีระยะและมีมิติลวงตาถึง ความลึกมากยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าจัดวางค่าน้ำหนักให้ส่วนที่เป็นแสงอยู่ด้านบน มีพื้นที่ทางความรู้สึกที่ มากกว่าส่วนที่แทนค่าเป็นเงา เพราะถึงแม้ว่าปริมาตรของแสงจะมากกว่า แต่ด้วยค่าน้ำหนักแล้วส่วน ที่เข้มนกว่าย่อมมีพลังดึงดูดนำสายตามากกว่า จึงทำให้ผลงานมีความสมดุลในเรื่ององค์ประกอบมาก ยิ่งขึ้น จุดเด่นอยู่ที่การเน้นลักษณะการประกอบกันระหว่างเส้นตั้ง เส้นนอน และเส้นเอียงในลักษณะ ของเสาและคานที่มีมิติและปริมาตรสมจริง เพราะมีความนูนออกมาจริงเพื่อให้เกิดระยะ มิติลวงตา และความถูกต้องของโครงสร้างทางสถาปัตยกรรม เมื่อดูจากภาพรวมแล้วผลงานมีเอกภาพความ สมบูรณ์มากยิ่งขึ้นซึ่งได้ผลสัมฤทธิ์ที่น่าพึงพอใจ และสอดคล้องไปตามจุดประสงค์ของการสร้างสรรค์ ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “มิติลวงจากการเข้าไม้” ได้อย่างลงตัว และเนื่องจากผลงานชิ้นนี้มีน้ำหนักที่ ค่อนข้างมากรวมถึงมีขนาดใหญ่จึงต้องแก้ไขปัญหาดูด้วยการถอดประกอบแยกออกเป็นสองชิ้นย่อยเพื่อ ความสะดวกในการขนย้ายและติดตั้งผลงาน

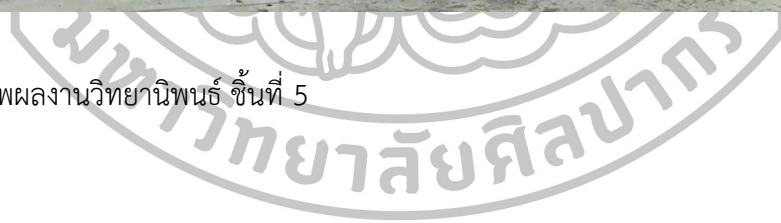
ภาพที่ 56 ภาพร่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5

ภาพที่ 57 ภาพร่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5

ภาพที่ 58 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5

ภาพที่ 59 ภาพแสดงรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5

ภาพที่ 60 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษาค้นคว้าวิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อชุด “มิติลวงจากการเข้าไม้” ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานโดยมีที่มาของเรื่องราวและแรงบันดาลใจจากประสบการณ์ชีวิตและความคุ้นเคยกับรูปลักษณ์ของเทคนิควิธีการเข้าไม้ตามแบบเชิงช่างไม้โบราณ ที่สอดแทรกอยู่ในโครงสร้างเชิงสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของสถาปัตยกรรมที่ใช้อยู่อาศัย และเครื่องใช้ไม้สอยแบบพื้นบ้านตามแถบชนบท โดยมุ่งหวังเพื่อจะร่วมพัฒนาสืบทอดภูมิปัญญาเชิงช่างไม้ให้ยังคงอยู่สืบต่อไป จึงนำเอาคุณค่า ความสำคัญมาสร้างสรรค์ผ่านผลงานทางศิลปะด้วยลักษณะเทคนิควิธีการที่คล้ายคลึงกับของเดิมที่มีอยู่เพียงแต่ไม่ได้เอามาสร้างเครื่องใช้ไม้สอยที่จะนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ปรับประยุกต์เอาเพียงลักษณะของการต่อประกอบมาใช้สร้างรูปทรงที่สัมพันธ์กับตัววัสดุ คือ ไม้ ใช้รูปทรงของสถาปัตยกรรมแบบพื้นบ้านที่อยู่อาศัยใกล้ตัวมารองรับเทคนิคในการสร้างสรรค์ เพราะลักษณะวิธีการเข้าไม้ คือ การก่อสร้าง ต่อประกอบเพิ่มเติม จากชั้นเดียวไปสู่ความเป็นมวลและปริมาตร เป็นโครงสร้างรวมกันขึ้นมาเป็นรูปทรงที่ชัดเจน ข้าพเจ้าจึงหยิบจับเอาประเด็นหลักของการต่อประกอบสร้างให้เกิดรูปทรงและมิติลวงตาซึ่งเรียกว่าเป็นผลสัมฤทธิ์ของเทคนิคมาใช้เป็นสาระสำคัญในการนำเสนอผลงานตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ด้วยรูปแบบของการสร้างสรรค์ผลงานผ่านเทคนิควิธีการเข้าไม้แบบทางเหยี่ยว การเข้าลิ้ม การเข้าเดือย การประกบไม้ การต่อไม้ และการอด เป็นต้น กลวิธีเหล่านี้สามารถสะท้อนถึงความรู้สึกนึกคิดถึงช่วงเวลาในอดีตได้เป็นอย่างดีเพราะด้วยรูปลักษณ์แบบโบราณของตัวเทคนิคการต่อประกอบไม้ที่ปัจจุบันภูมิปัญญาดังกล่าวเริ่มสูญหายไปจากสังคมยุคสมัยใหม่

ด้วยลักษณะของกลวิธีเชิงช่างไม้แบบโบราณนี้เองข้าพเจ้าได้มองเห็นถึงคุณค่า ความสำคัญและสุนทรียภาพทางความงามในลักษณะพิเศษของผลสัมฤทธิ์โดยการยึดเกาะให้เกิดความแข็งแรงของกลวิธีเชิงช่างไม้ รวมทั้งรูปทรงที่มีเอกลักษณ์เฉพาะในแต่ละเทคนิควิธีการ จึงนำเสนอผ่านรูปแบบของผลงานศิลปะไทยร่วมสมัยเพื่อนำเสนอในด้านคุณค่าของความงาม และความรู้สึกลำสนใจจากเทคนิควิธีการ อีกทั้งอยู่ในลักษณะสองมิติที่สามารถสร้างความรู้สึกลึกซึ้งใหม่ในเรื่องของการมองที่เกิดมิติลวงตาจากการเล็งกวาดค่าน้ำหนักของสีที่แตกต่างกันทำให้เกิดความตื่นและลึกซึ้งจนสามารถให้ความรู้สึกทางการมองเห็นของผู้ดูเสมือนเป็นสามมิติ คือ มีความกว้าง ความยาว และความลึก นับว่าเป็นผลสัมฤทธิ์จากการศึกษา ทดลองและลงมือทำ จึงถือว่าล้วนเป็นประสบการณ์สร้างสรรค์ที่สำคัญมากในการทำงานศิลปะอย่างทุ่มเทและจริงจังอันจะส่งผลประโยชน์ในภายภาคหน้าต่อการสร้างสรรค์งานศิลปะลำดับถัดไป

เพราะข้าพเจ้าเชื่อว่าถ้าศิลปินซื่อสัตย์ต่อศิลปะ ศิลปะนั้นก็จะซื่อสัตย์กับตัวศิลปินเช่นกัน ทั้งนี้ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์ชุด “มิติลวงจากการเข้าไม้” ชุดนี้จะสามารถจุดประกายความคิดให้กับบุคคลที่สนใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะที่มีความเกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาเชิงช่างแบบโบราณทุกแขนงจะสามารถนำไปปรับประยุกต์ใช้ได้ตามความเข้าใจและการพิจารณาถึงความเป็นไปได้ของแต่ละบุคคลนั้นในอนาคตต่อไป

รายการอ้างอิง

ชลุด นิมเสมอ. สัพเพทระเกี่ยวกับชีวิตและศิลปะ. พิมพ์ครั้งแรก

(กรุงเทพฯ: บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2558).

_____ . องค์ประกอบของศิลปะ. พิมพ์ครั้งที่ 7 (ฉบับปรับปรุงเพิ่มเติม)กรุงเทพฯ: อมรินทร์, 2553, 210.

ระวีวรรณ โอสถรัตน์มณี. รูปแบบบ้านเรือนของกลุ่มชาติพันธุ์ในอุษาคเนย์. พิมพ์ครั้งที่ 3.

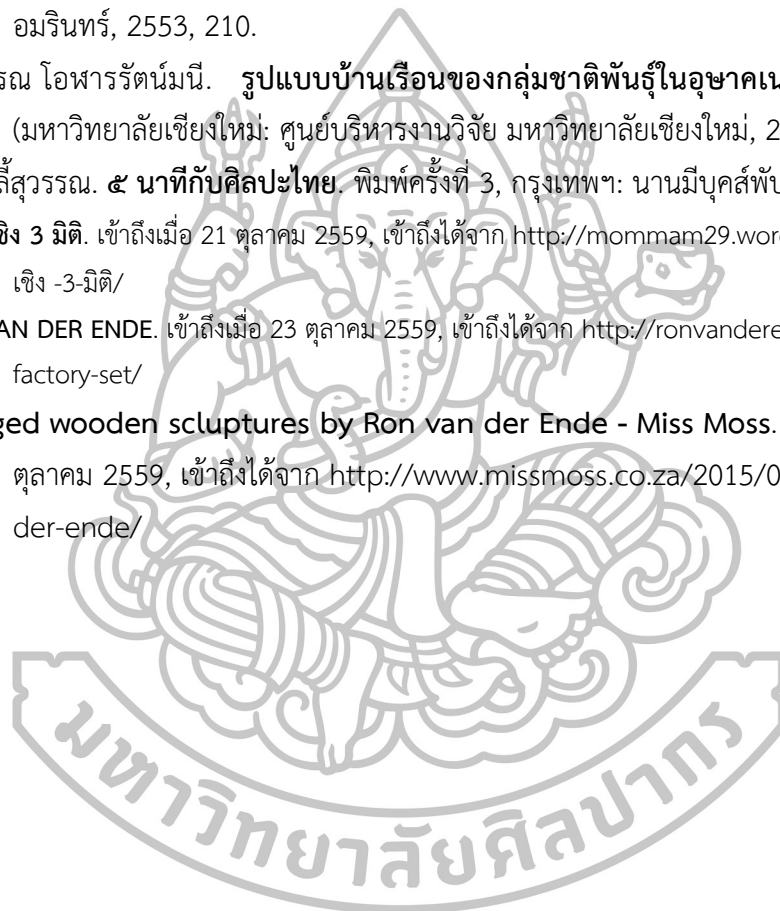
(มหาวิทยาลัยเชียงใหม่: ศูนย์บริหารงานวิจัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2558). 31

วิบูลย์ ลี้สุวรรณ. ๕ นาทีกับศิลปะไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3, กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์, 2549)

ศิลปะเชิง 3 มิติ. เข้าถึงเมื่อ 21 ตุลาคม 2559, เข้าถึงได้จาก <http://mommam29.wordpress.com/ศิลปะเชิง-3-มิติ/>

RON VAN DER ENDE. เข้าถึงเมื่อ 23 ตุลาคม 2559, เข้าถึงได้จาก <http://ronvanderende.nl/work/the-factory-set/>

Salvaged wooden sculptures by Ron van der Ende - Miss Moss. เข้าถึงเมื่อ 23 ตุลาคม 2559, เข้าถึงได้จาก <http://www.missmoss.co.za/2015/07/28/ron-van-der-ende/>

รายละเอียดผลงานการสร้างสรรค์

รายละเอียดผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1

1. ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน ไม่มีชื่อ

ขนาด 200 x 220 เซนติเมตร

เทคนิค ประกอบไม้

ปีที่สร้างสรรค์ 2558

2. ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน มุมมอง หมายเลข 1

ขนาด 200 x 200 เซนติเมตร

เทคนิค ประกอบไม้

ปีที่สร้างสรรค์ 2558

3. ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน มุมมอง หมายเลข 2

ขนาด 200 x 200 เซนติเมตร

เทคนิค ประกอบไม้

ปีที่สร้างสรรค์ 2558

รายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์

1. ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน มุมมอง หมายเลข 3

ขนาด 200 x 200 เซนติเมตร

เทคนิค ประกอบไม้

ปีที่สร้างสรรค์ 2558

2. ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน ต่อเติม หมายเลข 1

ขนาด 200 x 200 เซนติเมตร

เทคนิค ประกอบไม้

ปีที่สร้างสรรค์ 2559

3. ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

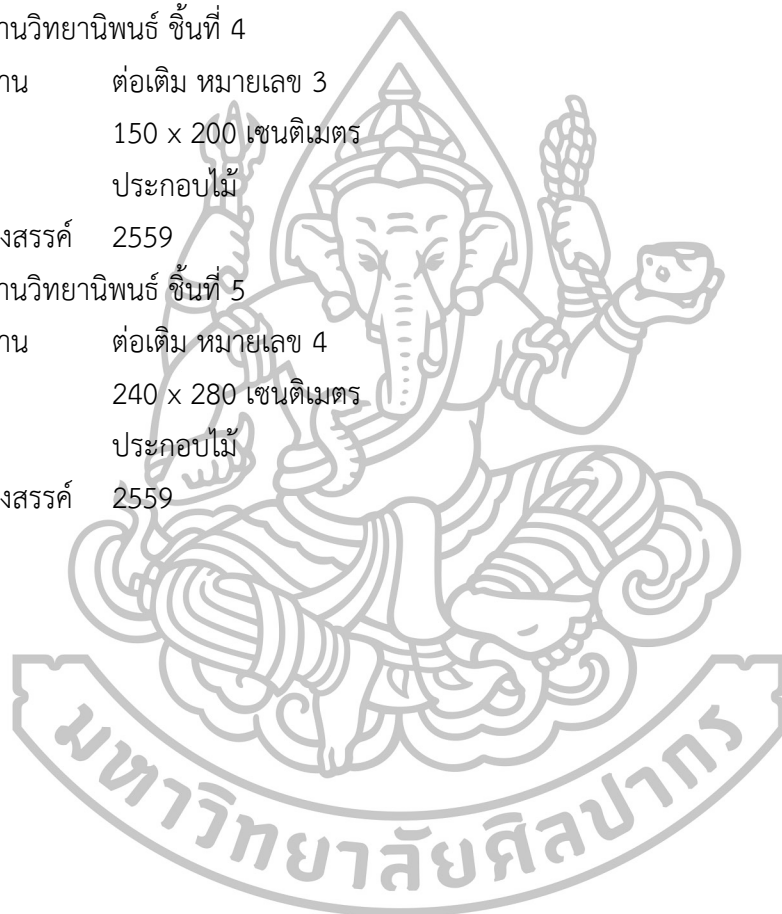
ชื่อผลงาน ต่อเติม หมายเลข 2
ขนาด 200 x 200 เซนติเมตร
เทคนิค ประกอบไม้
ปีที่สร้างสรรค์ 2559

4. ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน ต่อเติม หมายเลข 3
ขนาด 150 x 200 เซนติเมตร
เทคนิค ประกอบไม้
ปีที่สร้างสรรค์ 2559

5. ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน ต่อเติม หมายเลข 4
ขนาด 240 x 280 เซนติเมตร
เทคนิค ประกอบไม้
ปีที่สร้างสรรค์ 2559

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นาย สันติ สีदारาช
 เกิด 16 เมษายน 2531
 ที่อยู่ 234 หมู่ 9 บ.นามะเฟือง ต.นามะเฟือง อ.เมือง จ.หนองบัวลำภู รหัสไปรษณีย์ 39000
 โทรศัพท์ 085-7789143
 Email santi.wood16@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2545 โรงเรียนบ้านขามพิทยาคม
 พ.ศ. 2548 โรงเรียนหนองบัวพิทยาคาร อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู
 พ.ศ. 2550 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ โรงเรียนเทคโนโลยีภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น
 พ.ศ. 2554 ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (ศิลปะไทย) สาขาวิชาทัศนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
 พ.ศ. 2559 ปริญญาโทบัณฑิต ทัศนศิลป์ (ศิลปะไทย) คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2556 – พ.ศ. 2557 อาจารย์ผู้ช่วยสอน วิชาเอกศิลปะไทย ภาควิชาทัศนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การแสดงผลงานศิลปกรรม

พ.ศ. 2552 นิทรรศการวาดเส้น “ตุ้มสาย โสมลาย” โดยนิสิตชั้นปีที่ 2
 พ.ศ. 2553 นิทรรศการ “สร้างสรรค์พื้นฐาน 5 วิชาเอก” โดยนิสิตชั้นปีที่ 3
 นิทรรศการวาดเส้นนู้ด “ตุ้มเส้นโสมสาย ลายนู้ด” โดยนิสิตชั้นปีที่ 3
 พ.ศ. 2554 นิทรรศการการประกวดศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 28
 นิทรรศการศิลปกรรม “ในโครงการแสดงมุทิตาจิตและเชิดชูเกียรติ เนื่องในวาระดำรงตำแหน่งคณบดีครบ 2 วาระ(8ปี)คณะศิลปกรรมศาสตร์

- มหาวิทยาลัยมหาสารคาม อาจารย์นันทิวรรณ จันทนะพะลิน ศิลปิน
แห่งชาติ”
- นิทรรศการภาพทิวทัศน์ ครั้งที่ 6
- นิทรรศการศิลปกรรม โดยศิลปิน “กลุ่มเผาดิน” ครั้งที่ 2
- พ.ศ. 2555 นิทรรศการ “ศิลปกรรมเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ครั้งที่ 3”
- นิทรรศการประกวดศิลปกรรมร่วมสมัยลุ่มน้ำโขง ครั้งที่ 1
- นิทรรศการ “ภาพทิวทัศน์ ครั้งที่ 7”
- ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 29
- นิทรรศการ “การแสดงผลงานโครงการสร้างสรรค์ศิลปินร่วมสมัยครั้งที่ 3”
- The 3 Young Artists Talent Art Exhibition at Royal Consulate-
General Los Angeles USA.
- นิทรรศการ “ศิลปินพณิชย์โดยนิสิตชั้นปีสุดท้ายครั้งที่ 15”
- นิทรรศการศิลปะ “ภาพร่างสู่ความเป็นไทยครั้งที่ 1”
- นิทรรศการศิลปกรรม โดยศิลปิน “กลุ่มเผาดิน” ครั้งที่ 3
- พ.ศ. 2556 นิทรรศการโครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ 11 สถาบัน ไทย – เวียดนาม 2556
(Lacguer)
- นิทรรศการประกวดภาพถ่าย “มองสิ่ง ผ่านเลนส์” ในโครงการ
“มองสิ่ง สร้างศิลป์” ระดับประชาชนทั่วไป
(ศิลปินรับเชิญ) นิทรรศการ “การแสดงผลงานสร้างสรรค์ 5 วิชาเอก Terminal
Project” โดยนิสิตชั้นปีที่ 4
- นิทรรศการศิลปกรรม 8 ปี ยุวศิลปินสร้างสรรค์งานศิลป์กับศิลปินแห่งชาติ
- นิทรรศการศิลปกรรมสัญจรโดยศิลปิน “กลุ่มเผาดิน” ครั้งที่ 4
- พ.ศ.2557 นิทรรศการศิลปะ “ภาพร่างสู่ความเป็นไทยครั้งที่ 2”
(ศิลปินรับเชิญ) นิทรรศการ “การแสดงผลงานวาดเส้นทิวทัศน์” ครั้งที่ 1 โดย
กลุ่ม สังกะสี
- ร่วมแสดงการประกวด จิตรกรรมร่วมสมัยพานาโซนิก ครั้งที่ 16
- นิทรรศการการประกวดศิลปกรรมร่วมสมัยลุ่มน้ำโขง ครั้งที่ 3
- นิทรรศการการประกวดศิลปกรรมกรุงไทย ครั้งที่ 1
- พ.ศ.2558 นิทรรศการศิลปกรรมช่างเผือก ครั้งที่ 4 “Our Beloved Princess: สมเด็จพระ
เทพฯ ของชาวไทย”
- นิทรรศการศิลปกรรม อมตะ อาร์ต อวอร์ด ครั้งที่ 6 “อมตะเนรมิตศิลป์”

- นิทรรศการศิลปกรรมเอเชียพลัส ครั้งที่ 6 “จังหวะ ดนตรี กวีศิลป์”
 นิทรรศการศิลปกรรม ปตท. ครั้งที่ 30 “อนาคต..ออกแบบได้”
 นิทรรศการศิลปกรรม โตชิบา ครั้งที่ 27 “นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต”
 นิทรรศการ coronet สี แสงเทียน ณ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ
 ธนาคารไทยพาณิชย์
 นิทรรศการการประกวดศิลปกรรมกรุงไทย ครั้งที่ 2
 พ.ศ.2559 นิทรรศการศิลปกรรมช่างเผือก (ครั้งพิเศษ) ครั้งที่ 5 "สัมพันธ์ภาพและความรัก
 Inspired by Japan" เนื่องในโอกาสครบรอบ 5 ปี การประกวดศิลปกรรม
 ช่างเผือก
 นิทรรศการการประกวดศิลปกรรมลุ่มน้ำโขง ครั้งที่ 4 CLMTV
 Contemporary Art 2016
 นิทรรศการเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องใน โอกาสมหา
 มงคลเสด็จวัลยราชสมบัติครบ 70 ปี ณ หอศิลป์ร่วมสมัยราชดำเนิน
 นิทรรศการศิลปกรรม ปตท. ครั้งที่ 31 “พอเพียง..เพียงพอ ชีวิตที่ยั่งยืนบน
 แผ่นดินไทย”
 นิทรรศการศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 62
 (ศิลปินรับเชิญ) นิทรรศการ “บ้านฉัน” โดยกลุ่ม สังกะสี
 นิทรรศการศิลปะ “ภาพร่างสู่ความเป็นไทยครั้งที่ 3”
- เกียรติประวัติ**
- พ.ศ. 2551 รางวัลชมเชยระดับอุดมศึกษา หัวข้อ “แรงบันดาลใจจากบทเพลงพระราช
 นิพนธ์” โดย มูลนิธิไทยคม
- พ.ศ. 2553 เข้าร่วมโครงการ “ศิลปินดาวเด่นบัวหลวง101 ครั้งที่ 3”
- พ.ศ. 2555 รางวัลพิเศษ ประเภทจิตรกรรม ระดับอุดมศึกษาและประชาชนทั่วไป
 “ประกวดศิลปกรรมร่วมสมัยลุ่มน้ำโขงครั้งที่ 1” มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
 เข้าร่วมโครงการสรรสร้างศิลปินร่วมสมัย ณ บ้านดำนางแล จ.เชียงราย
 พร้อมได้รับคัดเลือกเดินทางไปต่อยอดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการชั้นสูง
 ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา รุ่นที่ 3
- พ.ศ. 2557 รางวัลที่ 3 การประกวดศิลปกรรมกรุงไทย ครั้งที่ 1

รางวัลที่ 3 การประกวดศิลปกรรม อมตะ อาร์ต อวอร์ด ครั้งที่ 6 “อมตะ เนรมิตศิลป์”

รางวัลข้างเฟือก การประกวดศิลปกรรมข้างเฟือก ครั้งที่ 4 “Our Beloved Princess: สมเด็จพระเทพฯ ของชาวไทย”

รางวัลยอดเยี่ยม การประกวดศิลปกรรม ปตท. ครั้งที่ 30 “อนาคต..ออกแบบได้”

พ.ศ. 2558 รางวัลที่ 1 การประกวดศิลปกรรมกรุงไทย ครั้งที่ 2 แนวเรื่อง ศิลปกรรมเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

พ.ศ. 2559 รางวัลดีเด่น การประกวดศิลปกรรม ปตท. ครั้งที่ 31 “พอเพียง..เพียงพอ ชีวิตที่ยั่งยืนบนแผ่นดินไทย”

เข้าร่วมโครงการ นิทรรศการเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสสมหามงคลเสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติครบ 70 ปี พร้อมได้รับคัดเลือกไปศึกษาดูงานพิพิธภัณฑ์ศิลปะ ณ ประเทศเนเธอร์แลนด์ โดยสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม

ทุนการศึกษา

พ.ศ. 2554 ได้รับทุนการศึกษา “คุณชาติชาย ปุยเปีย”

ได้รับทุนส่งเสริมการสร้างสรรค์ศิลปะ “มูลนิธิรัฐบุรุษพลเอกเปรม ติณสูลานนท์”

ได้รับพระราชทาน “ทุนภูมิพล” ระดับปริญญาตรีประเภทผลการเรียนดีเด่น ระดับคณะ